

onze vogels

36e jaargang no. 5, mei 1975

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

ssel

De,

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingendijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 2, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: J. G. Harskamp, Loenapad 14, IJsselstein, telefoon (03478) 21 25.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon 023 - 285906.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebbers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dit geval f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 25,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 300 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 68028, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries.

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon 03410 - 62 73.

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht. Telefoon 01806-2980.

Contributie f 13,— per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten- en vruchtenetende vogels.

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon 010-76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f. 20,— per jaar. Entree f. 5,—.

SPECIAALCLUB PARKIETEN

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, of bij A. v. d. Waal, Laan Olieslagers 50, telefoon (01646) 28 88, Hoogerheide.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

D VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere omstandigheden verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zijn onder „Vraag en Aanbod”.

VRAAG OVER?

LEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Ochem.

ANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-3, Wijchen.

RASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 5, Hoensbroek.

EBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPEN-ASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 1, Dalfsen.

ROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILD-ANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

ROPIISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Heresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt per post bezorgd op 28 juni 1975

IN DIT NUMMER

	PAG.
De Koolmees	196
Bepanting in en om de volière	197
Ongewone gedragingen van Futen-echtpaar	199
Kolibries 11	202
N.B.v.V. Boekenservice	205
Is de groenpastel de enige mutant bij de roodrug-parkiet?	206
De Maskeramadine	209
De volière van de maand	211
De pruimkopparkiet	212
Ook met vocht in de voeding maat houden	214
Pratelen in de vogelmuit. Een-nul	215
Vele zwarte kanaries	218
Is de corona een consort met een kuif of zijn dit twee soorten kanaries?	219
De spreeuw	220
De leigrijze astrilde	221
Drinkwater voor onze vogels	222
Pietpraat over Dominant-wit	224
Klokvogels 1	226
Het lied van de Harzerzangkanarie	228
Kleurkanarie 17	230
Korte berichten	232
Waarom?	233
Boekennieuws	234
Kneuenkwekers wij vragen uw medewerking	237
Gedragstheorie of ethologie	238

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	PAG.
Boekenservice N.B.v.V. / Holley Delft	198
Wirika / v. Waardhuizen	198
Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v. / Cédé	198
A. P. v. Gils / Tilburgse Vogelhandel	204
W. Roupe v.d. Voort	204
Sluis	208
Hoehst Pharma	212
W. Roupe v.d. Voort / A. M. Kokke	225
De Vogelspecialist / Vic. van Heeswijk	225
Broedmachinefabriek Succes	225
Fa. Winkeler	225
Cédé	229
N.B.v.V.	232
N.B.v.V.	233
Vraag en aanbod	235
't Vogelhof / Benny Slagers	236
Edelchemie B.V. / Veraka	236
V.V.R. Vogelvoederfabriek	236
Rein v. d. Veen	239
Harteveld Hoos en Heijermans B.V.	239
Ars / Animal	239
Witte Molen	240

Foto omslag: Koolmees
Horst Müller

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

tekst: Meindert de Jong

foto: Horst Müller

DE KOOLMEES

Jonge pasgeboren vogels kunnen we in twee grote groepen verdelen, namelijk de **nestvliegers** — die zodra ze goed en wel droog zijn, het nest verlaten en de ouders volgen — en de **nestblijvers**, die naakt, blind en volkomen hulpeloos worden geboren en geheel afhankelijk zijn van hun ouders. Het eerste wat ze doen is het magere halsje strekken en de fel gekleurde snavel te openen. Dat zien we hier op het afgebeelde tafereeltje. Duidelijk zijn de lichtgekleurde snavelranden te zien, terwijl zich aan de binnenkant vaak nog lichtgevende papillen bevinden. Dit is de plek, waar de oude vogels het eten moeten stoppen. Ze houden geen rekening met het feit dat Pietje al eten heeft gehad en dat nu Jantje aan de beurt is. Neen, wie de grootste bek opzet krijgt het meeste: het grootste 'gat' wordt het eerst volgepropt. Dit is een uniek plaatje. Eén van de ouders wacht geduldig tot de ander een van de jongen van zijn 'luiert' heeft ontdaan. Een jong dat gevoerd is, draait zich namelijk even later om en ontlast zich. Vader of moeder staat al klaar om deze excrementen, die zich in een vliesje bevinden, met de snavel te pakken en weg te brengen. Zouden de uitwerpselen op de nestrant blijven liggen, dan werd het niet alleen een smeerbeoel, een onhygiënische kliederpartij, maar ook zou het nest door de lichte 'poep' op grote afstand te zien zijn. De sterfte zou dan stellig nog aanzienlijk groter worden. *

Koolmezen bouwen over het algemeen een slordig nest van allerlei plantedelen, dat later gevoerd wordt met een tamelijk dikke 'viltlaag' van haren en veertjes. Men kan ze op alle mogelijke en onmogelijke plaatsen aantreffen: in holle bomen, nisser brievenbussen, pompen, lege blikjes, buizen, bloempotten, weggegooide conservenblikjes, gangen van ijsvogels en oeverzwaluwen, oude lijstnester speelnesten van winterkoninkjes en ga zo maar door. Kort na de oorlog struinde ik door de duine bij Hoek van Holland en vond er een weggegooit brandblusapparaat. Het rode ding stak fel af tegen de groene vegetatie en met het doel het elders te deponeren, waar het uit het gezicht lag, tilde ik het op maar liet het onmiddellijk weer los. Uit het binnenste kwam het geluid als het blazen van een kat. Ik tikte met een stok tegen het apparaat en rrrr! snorde er een koolmees uit. (In 'De Nederlandse Vogels' wordt dan ook niet voor niets vermeld 'De broedende vogel zit zéér vast en tracht, door te sissen als een slang en door het energiek gebruik van zijn stevige snavel de belager te verdrijven. Ik heb kunnen beleven dat een vrolijk koolmezer gezin is opgegroeid en dat de optillerij gelukkig geen nadelige gevolgen heeft gehad. Tijdens mijn verblijf te Soerabaja kreeg ik een brief van de heer Kooiman, die mij vertelde in het bezit te zijn van een nest van een koolmees, dat was geconstrueerd

De /

usel

van mensenhaar. De vogel trok de haren uit de te drogen hangende valse vlechten van de Madoerese vrouwen.

Een kennis van mij te Bilthoven werd 's morgens vroeg wakker omdat er aan zijn haar werd getrokken. Doodstil bleef hij liggen en wachtte af. Hij kwam tot de ontdekking dat een koolmees door het open raam naar binnen vloog, een haar uit zijn hoofd trok en weer vertrok. Even later keerde het diertje terug om het 'spel' te herhalen. Later vond men het nestje, dat grotendeels uit haren was vervaardigd, in een brievenbus.

Doorgaans worden negen tot twaalf eitjes gelegd,

maar soms worden kleinere maar ook wel veel grotere aangetroffen. De tere eitjes zijn wit en bezaaid met rode of roodbruine stipjes en vlekjes, die soms aan het dikke eind een soort kransje vormen. Een enkele maal komen geheel ongevlekte eieren voor. Het broeden komt voor rekening van het vrouwtje en dit duurt ongeveer twee weken. De jongen vliegen uit als ze een dag of twintig oud zijn, waarop dan vaak nog een tweede broedsel wordt grootgebracht, hoewel het geen vaste regel is.

* Er zijn echter ook vogelsoorten, die de excrementen niet wegbrengen maar doorslikken. Een voorbeeld zijn de lijsterachtigen.

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIERE

BREM

Sarothamnus scoparius

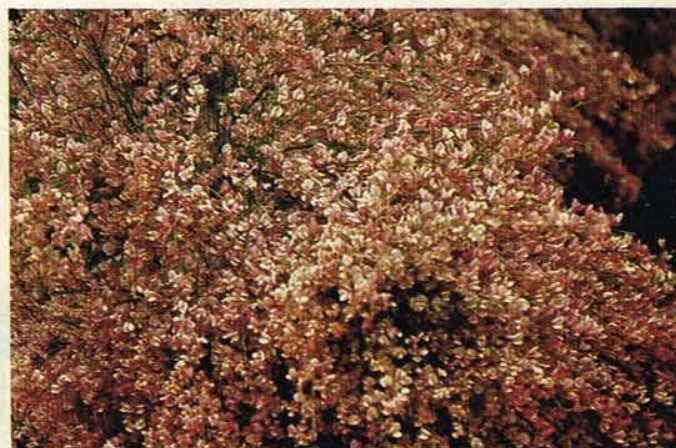
In ons land komt de zogenaamde bezembrem op grote schaal voor in het wild op zanderige gronden.

De groene, buigzame, vijfvlugelige takken zijn kenmerkend voor deze struik. Omstreeks mei verschijnen talloze heldergele bloemen. Daarna komen er lange, platte peulen, die, naarmate ze zwarter van kleur zijn, steeds rijper worden. Als deze peulen vervolgens zijn uitgedroogd, kunnen ze met kracht openspringen, waardoor het zaad dan ver van de plant wordt weggeslingerd.

Brem kan heel goed worden gebruikt om daarvan enkele bossen te maken, die we boven in de volière hangen en die dan aan de vogels gelegenheid bieden om daarin hun nestje te bouwen. Bij het vormen van de bossen dienen we dan ook wel het doel waarvoor we ze gebruiken voor ogen te houden. Met andere woorden: we dienen in zo'n bos ruimte te scheppen waarin de vogels hun bouwsels kunnen vervaardigen.

Ok als aanplant IN de volière is brem uitstekend geschikt. Als ze een plekje in de volle zon hebben, zullen ze het ongetwijfeld goed doen. Ze vragen bovendien een anderige, kalkarme bodem. Naast deze welbekende gele of bezembrem kennen we ook enkele prachtige gekweekte variëteiten, waarvan de roze er een is.

LORAVI

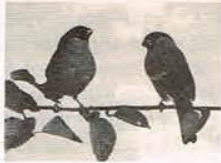
ysel

De

BOEKENSERVICE

ONZE GOUDVINK EN HAAR HYBRIDEN

J. Vermeulen

ONZE GOUDVINK EN HAAR HYBRIDEN

Er is nog al wat vraag geweest naar dit boek waarin op meer dan 150 pagina's letterlijk alles over deze vogelsoort en de bastaardering daarmee wordt beschreven. We kunnen het u thans leveren voor de prijs van f. 16,50 franco thuis. Voor de wijze van bestellen etc. verwijzen wij u naar onze advertentie elders in dit blad.

Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RUI-TIJD
BEVordert de BROEDRESULTATEN
VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMOGEN
HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken

"WIRIKA"

VOGEL- & DIERENHANDEL

Elschotseweg 15 - Schijndel - Tel. 04104-23 55

Steeds voorradig een ruime collectie tropische vogels en tropische zoet- en zoutwater vissen

Vraagt onze uitgebreide prijslijsten?

Dinsdags de gehele dag gesloten.
Zondags tot 12 uur geopend.

Orig. Amerik. electr. broed-machine TURNX, geheel doorzichtig, met keerinrichting en autom. warmte regeling. Ook als kunstmoeder te gebruiken. Voor 24 kwartel eieren - 12 hoender- en 18 fazant/ of dwerg-hoender eieren, prima uitkomsten, met handleiding

f. 94,- vrachtvrij
rembours.

Vol-automatisch f. 159,-

Van Waardhuizen

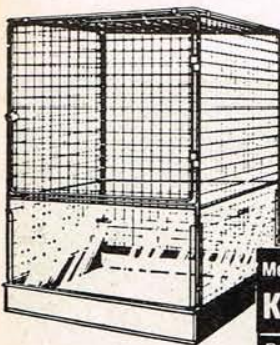
Leiderdorp - v.d. Valk Boumanweg 204 - Tel. 071-3 08 37

NIEUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE **geen kool, maar een echte vogelwoning!**

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de

PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Naam:

Adres:

Plaats:

NIEUW

insectenvoer ^{geel} ^{groen}
honingvoer grof
briljant honing
universeelvoer populair
briljant droog
briljant vet • universeelvoer

Cédé VOGELVOEDERS

TILBURG, LANGESTRAAT 104, TEL. 013-423156

ONGEWONE GEDRAGINGEN VAN FUTEN-ECHTPAAR

tekst en zw/w foto's:
Cees Scholtz

Een fuut, die zo tam is, dat je hem zou kunnen strelen, ontmoet je niet alle dagen. We wisten uit ervaring, hoe lastig futen te fotograferen zijn door hun grote schuwheid en wij dachten stellig, dat er ook dit voorjaar weer vele uren mee gemoeid zouden zijn om de vogel op de gevoelige plaat vast te leggen. Doch zie, op onze zwerftochten door de polder ten westen van de Zaan, liet deze vlugge en behendige duikvogel zich zo dicht benaderen, dat wij zonder gebruik te maken van de schuilhut, een hele serie foto's konden maken.

En dat we van deze mooie gelegenheid een ruim gebruik maakten, laat zich begrijpen. Doch voor wij u gaan vertellen over het zonderlinge gedrag van het futenechtpaar in de brede rietkraag van het Zaan-dijkerveld, willen wij u niet onthouden, wat wij bij al die andere futen beleefden, die ons geen gelegenheid gaven de sluiters van ons toestel te laten klikken.

De groene „piepers” van het riet waren nog maar luist boven het water, toen de futen al bolderden op de Wetering bij de Weelsloot. Overal op de weilanden was het bruiloft onder de vogels. De zomeralingen maakten hun krakend alarmgeluid en de slobenden snotterden, als ze achter hun wijfjes aanvroegen. Zelfs de rustige kapmeeuwen vielen uit

hun rol, wanneer een mededinger zich te dicht in de nabijheid van het uitverkoren wijfje waagde.

Een futenpaartje aan de Weelsloot was wat drukte gewend. Boeren en schippers kwamen aan het drijvend nest voorbij, zodat het de lust verging, bij elke vermeend gerucht de eieren met flap en andere plantedelen te bedekken om daarna van het nest te glijpen. Maar deze onverschilligheid betrof alleen het verkeer te water. Dat bemerkten wij al spoedig toen wij de schuilhut op het land in de nabijheid van het nest zetten. Dat vreemde gevaarte was iets nieuws en het mannetje vertrouwde het niet. Hij kwam dan ook de vijf uren die wij in de schuilhut doorbrachten, niet naar het nest, doch bleef aan de overzijde van de sloot rondrijven en speelde zijn minnespel. Minder dan tien minuten, nadat wij de schuilhoek hadden weggehaald, zat het wijfje echter al weer rustig op het nest. Wij besloten ze verder maar ongemoeid te laten en een andere gelegenheid af te wachten.

Daarna sloegen wij onze tenten op bij een fuut in de Poepemansdors. Het was een brede rietkraag waar wij palen gebruikten, maar al die moeite was tevergeefs. De volgende poging was in het Geuzenverraad. Een moerasachtig gebied waar tijdens de tachtigjarige oorlog tegen de Spanjaarden een com-

pagnie spaanse soldaten door de Geuzen in het moeras werd gelokt en daar de dood vonden. Daar beproefde ik mijn geluk bij een futenpaar. Maar ook ik dreigde in het moeras te verzinken en noodgedwongen moest ik de futen met rust laten.

Op een goede dag roeiden wij door de smalle prutslootjes met bij ons in de jol de vogelwachter. Overal om ons heen wemelde het van jong leven, pasgeboren slobbeendjes zochten bij onze nadering een goed heenkomen. Moedereend pcoegde onze aandacht van haar kinderen af te leiden, door vlak voor de jol met haar vleugels op het water te slaan, alsof ze vleugellam was. Een pracht afleidingsmanoeuvre! Het duurde niet lang of in een rietkraag hoorden wij een gedempte plons. En ja, daar lag het nest van een fuut. Op het nest troonde een wonderlijk uitgedost jong. Hoe zou het ook anders kunnen! Deze vogels moesten wel vreemdsoortige jongen krijgen. Het kleed heeft veel weg van dat van een zebra, echter met dit verschil, dat de strepen bij de jonge futen van voren naar achteren lopen. Uit de eieren, die in het nest lagen, hoorden wij een aanhoudend zacht gepiep. De kuikentjes, die in de

dikke schaal opgesloten zaten, verlangden er naar uit te breken, maar daarvoor moesten zij nog een zwaar karwei verrichten door met de snavel voorzien van een hard ivoren eitand rondom een dekseltje te beitelen.

Met goede moed kropen wij in de hut. Het was daarbinnen ondraaglijk heet en het leek er veel op, dat wij een sauna-bad namen. Aan de zachte lokroep was te merken, dat de ouden in de nabijheid waren. Ieder moment verwachtte ik een vogel op het nest te zien verschijnen. Doch zover kwam het niet, ofschoon ik wel zo nu en dan een slangenhals met de scherpe dolksnavel tussen het riet zag schemeren. Het jong reageerde wel op de lokroep van zijn vader en even later zat het gestreepte ding triomfantelijk als een ruiterspaard op zijn rug.

Wij hadden de hut al lang weggehaald, toen wij 's avonds het nest nog eens inspecteerden. De futen waren er niet meer geweest. Onze eerste gedachten was nu dat wij het op onze geweten hadden dat het nest verstoord was. Dan zouden de piepende jonger in de eieren onherroepelijk sterven! De volgende dag waren wij weer voor dag en dauw present

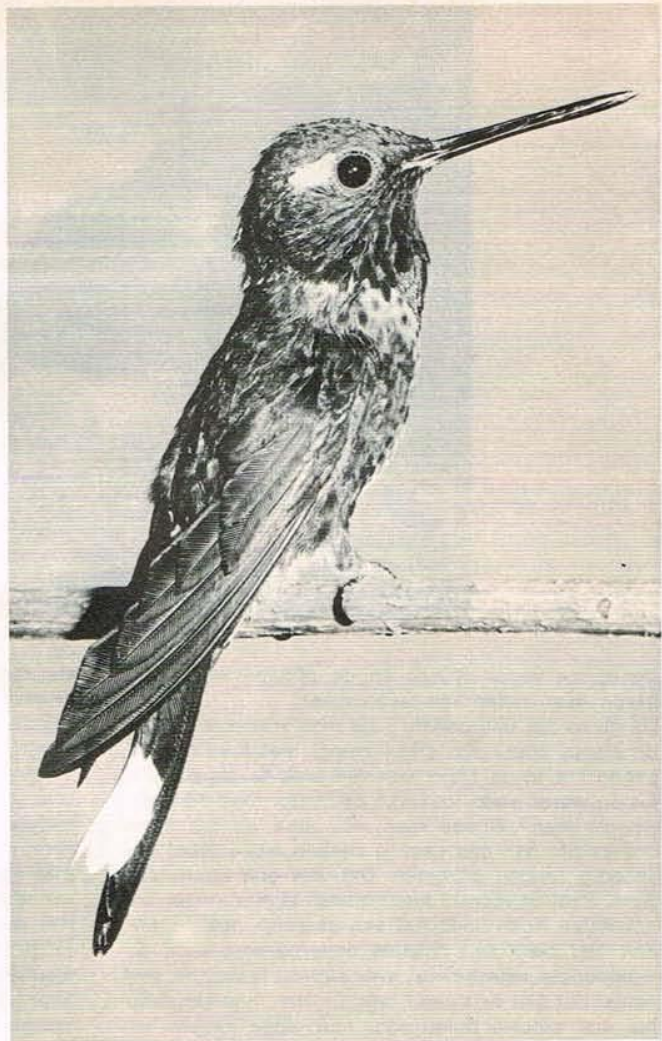
De eieren waren KOUDE en de ongebooren jongen gaven geen teken van leven meer. „Ik ga ze zelf uitbroeden!”, zei mijn vriend en stopte de eieren onder zijn dikke hemd. Niet lang daarna begon het in de buurt van zijn buik te piepen. De eieren waren weer tot leven gekomen. Wat moesten wij nu doen? Goede raad was duur. Er zat niets anders op, dan een nest te zoeken met eieren, die spoedig zouden uitkomen. Dat was een zware opgave, want de meeste futen dreven al met jongen op het water. Toch lukte het een dergelijk nest te vinden. Het bleef een riskante onderneming, want de pleegouders moesten nu zeven eieren uitbroeden, een aantal dat één fuut nooit legt. En dan, hoe lang zou het nog precies duren voor hun eigen jongen het levenslicht aanschouwden, zou de broeddrift niet worden gestoord als de ondergeschoven eieren eerder uitkwamen? Wij waren erg benieuwd en inspecteerden iedere dag het nest. De bijgelegde eieren waren al spoedig uit en de jongen gingen dra met pleegpa spelevaren. Intussen bleef zijn wijfje rustig op de vijf eieren zitten, die na een week allemaal uitkwamen. Zo was alles toch nog goed afgelopen. En nu onze tamme fuut. Wij stonden plotseling voor haar. Zij gaf er niets om, hoe dicht wij haar ook met de jol benaderden. Natuurlijk dachten wij de dame ieder moment van het nest te zien duiken en bleven daarom doodstil in de jol zitten. Dat vond ze toch zeker wel wat erg brutaal en daarom zette ze gegiteerd de kuifveren overeind — schreeuwde — doch bleef zitten. Ook wij hielden ons voorlopig rustig en al gauw was onze fuut druk bezig met het nest wat te verstevigen met kroos en waterplanten. Tenslotte waagden wij het de camera op haar te richten. Toen was er eerst wel wat opschudding en kwam ook het mannetje in de buurt, doch ze bleven en namen al spoedig geen notitie meer van ons. Drie uren hebben wij die dag bij het nest gezeten. Slechts eenmaal dook zij van haar legsel, toen er

een motorboot passeerde. Geen andere fuut mocht evenwel in de buurt van haar nest komen. Als er echter toch één zo brutaal was, dan schoot het mannetje als een torpedo over het water op de indringer af. Die wachtte niet op de ontmoeting, maar vluchtte onder water door naar veiliger gebieden, nagezet door de aanvaller. Het wijfje op het nest keek met belangstelling toe, want zo'n gebeurtenis was een welkome afwisseling in het saaie bestaan van de broedende vogel. Het duurde nog drie weken, voor de wonderlijke jongen uit de eischaal kropen en hun kopjes nieuwsgierig over de nestrand staken. Een paar uur later vermaakten zij zich al op het water onder de veilige hoede van pa en ma. En als een der ouders achter een voortje of ander visje joegen, gingen de jongen tussen de veren onder vleugels mee op jacht. Ze hadden daar een verwarmde kinderkamer; wat wil je nog meer. Vele malen roeiden we naar het futengezin in de brede rietkraag om toch vooral niets te missen van de gedragingen van deze wonderlijke vogels, die de nabijheid van de mens niet schuwden.

De

tekst: A. J. Mobbs, Engeland

KOLIBRIES 11

Groenbuik witstaartkolibrie (*Urosticte benjamini*; man.)

Chrysuronia (saffierkolibries)

Ook dit geslacht bestaat slechts uit één soort, namelijk de goudstaartsaffierkolibrie (*Chrysuronia oenone*, Eng. golden-tailed sapphire). Het mannetje is ongeveer 10 cm groot en heeft een zwarte boven- en een vleeskleurige ondersnavel. De kop, nek en keel zijn glinsterend violet. De rug is glanzend bronsgroen en de bovenstaartdekveren zijn glanzend koperrood. De onderzijde is glinsterend groen, iets meer goudgroen op de buik. De staart is glanzend kopergeel.

De popjes hebben een glanzend groene bovenzijde. De onderzijde is witachtig met een paar glanzend groene veren op de zijkanten van keel en borst. De staart is kopergeel, maar de buitenste veren hebben een grijswit uiteinde.

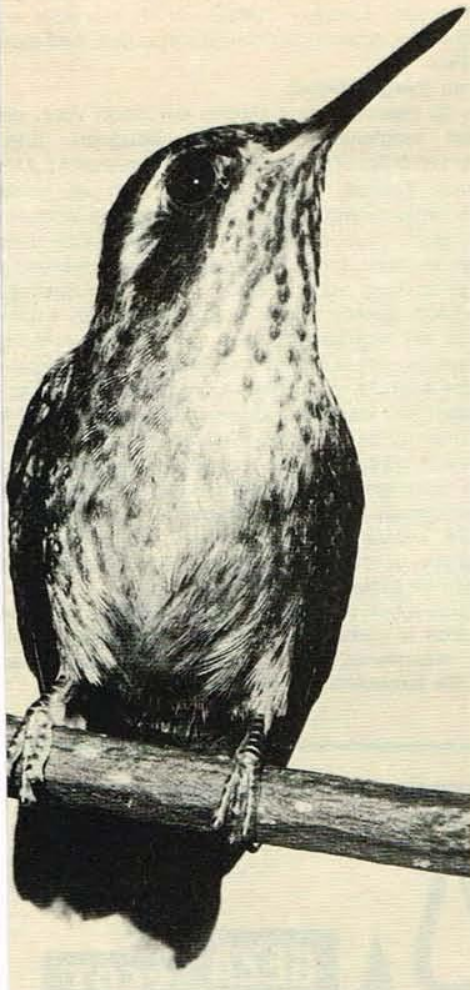
Deze kolibriesoort is werkelijk fantastisch. Ik kan ze echt aanbevelen aan beginnende én ervaren kolibrieliefhebbers. Ze is uiterst kleurrijk, heeft een merk-

waardig karakter, is gemakkelijk in te wennen en heeft een verrukkelijk gezang: alles wat een unieke vogel hebben moet!

Chrysuronia oenone heeft slechts één slechte eigenschap, nl. eens ingewend kunnen ze agressief worden ten opzichte van kleinere, gelijkgekleurde kolibriesoorten. Wanneer een exemplaar te „moeilijk” wordt, kan men het echter zonder problemen overbrengen naar een kooi, daar het zich zonder moeite zal aanpassen.

Adelomyia

Ook hier slechts één soort in het geslacht: de gestippelde kolibrie (*Adelomyia melanogenys*, Eng. speckled hummingbird), ongeveer 9 tot 10 cm groot. Het mannetje heeft een glanzend bronsgroene bovenzijde; verder een vale oogstreep en vuilkleurige wangen. De kin, keel en bovenborst zijn bruingeel met overvloedig groene spikkels. De onderborst en

Gestippelde kolibrie
Adelomyia melanogenys; man.)

Bruinbuik witstaartkolibrie (*Urosticte ruficrissa*; man.)

buik zijn bronsgroen, uitgezonderd een donker geel-ruine midenstreep. De staart is purperbrons; alle veren, uitgezonderd de middelste, hebben een geel-ruin uiteinde.

is kleiner. De keel en bovenborst zijn slechts licht-groen gespikkeld. Alhoewel deze kolibrie slechts somber gekleurd is, bezit ze een uitzonderlijk karakter. Veel van haar activiteiten zijn erg ongewoon voor een kolibrie. Het loont daarom echt wel de moeite om er eentje aan een bestaande kollektie toe te voegen.

Tegengestaan de gestippelde kolibrie makkelijk te wennen is, blijken ze soms erg op insecten geteld, vooral na het invoeren. Daar deze soort gek is op maden, moet er steeds badwater voorhanden zijn, willen ze in goede konditie blijven.

Alhoewel ik deze soort fantastisch vind, vertoont ze toch een paar minder aangename kenmerken; o.a.

haar ietwat agressieve houding t.o.v. andere, iets kleinere soorten. Wanneer men echter een exemplaar onderbrengt in een reeds bestaande kollektie, dan blijft gewoonlijk alles rustig.

Verder wil ik ook een liefhebber van „tropischeplanten-in-de-volière” deze soort afraden. Deze kolibrie toont namelijk geen eerbied voor planten! Hij vindt gaatjes prikken in de bladeren bijzonder leuk, maar deze gewoonte is natuurlijk funest voor de planten.

Urosticte

Vroeger bestond dit geslacht uit twee soorten, onlangs hebben bepaalde auteurs hen samengebracht en hen de naam witstaartkolibrie (Eng. whitetip) gegeven. Mijns inziens heeft deze verandering slechts verwarring geschapen, en daarom zal ik me houden bij de oude indeling. Beide soorten zal ik

bespreken onder de naam die ze vroeger droegen. De bruinbuik witstaartkolibrie (*Urosticte ruficrissa*, Eng. rufousvented whitetip) is ongeveer 10 cm lang. Het mannetje heeft een glanzend grasgroene bovenzijde. De keel, de bovenborst en de hals zijn glinsterend smaragdgroen, onderaan afgezoomd met een onduidelijke witte lijn. Het overige van de onderzijde is glanzend groen, de onderstaartdekveren hebben een geelbruin randje. De donker bronskleurige staart is lichtjes gevorkt, de middelste veren zijn veel korter dan de andere en hebben een wit uiteinde. De popjes zijn bovenaan glanzend groen; de onderzijde is wit met glanzend groene stippels op de buik; de onderstaartdekveren zijn geelbruin. De staart is bronskleurig en de buitenste veren hebben een wit uiteinde.

Beide geslachten zijn erg aantrekkelijk, ze tonen veel „karakter” en zijn erg charmant. Vooral de mannetjes worden erg vertrouwelijk, men kan ze soms zelfs aanraken zonder dat ze enige angst vertonen. Een nadeel is, dat sommige mannetjes na het inwennen zeer agressief worden. Men kan een dergelijk exemplaar eenvoudig opkooien.

De groenbuik witstaartkolibrie (*Urosticte benjamini*, Eng. green-vented whitetip) is kleiner dan de andere soort. De mannetjes verschillen van *U. ruficrissa* door de grote, glinsterend purperen vlek op de bovenborst en de groene onderstaartdekveren. De popjes lijken op *U. ruficrissa*-popjes maar ze zijn iets kleiner.

U. benjamini doet het gewoonlijk goed in een kooi. Soms kan men zelfs een paartje samenhouden; ze moeten echter gevolgd worden na de rui, daar ze dan onverdraagzaam kunnen worden ten opzichte van elkaar.

Urochroa (bergkolibries)

Ook in dit geslacht komt slechts één soort voor: de witstaart bergkolibrie (*Urochroa bougueri*, Eng. white-tailed hillstar). Zoals de *Heliodoxa*-soorten kan ook deze kolibrie uiterst agressief zijn en hoort daarom thuis in een ruime kooi. Het is een aantrekkelijke soort, maar ze moet vanuit de goeie hoek bekeken worden. Jammer genoeg blijken *Urochroa*'s het niet zo lang vol te houden in gevangenschap. Ik heb nog slechts zelden gehoord van een exemplaar dat het lang genoeg deed, om ook nog volledig door te ruien. De witstaart bergkolibrie is een tamelijk grote kolibrie, ongeveer 14 cm groot. De mannetjes hebben een koperrode bovenzijde met een groene weerschijn op de onderrug. De keel en de borst zijn glinsterend blauw met donkerbruine baardstrepen er groene zijanten aan de hals. De overige onderzijde is donkergroen gemengd met glanzendgroene veertjes. De middelste en buitenste staartveren zijn zwartgroen, de overige zijn wit met een brede zwarte rand aan de buitenkant.

De popjes lijken erg goed op de mannetjes, maar de onderzijde is glanzend groen, de middelste en buitenste staartveren zijn bronsgroen in plaats van zwart. De benedenborst en buik zijn bleekgrijs.

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247-1579/1328

**In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten**

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

Tilburgse Vogelhandel

IMPORT - EXPORT

Wij zijn gespecialiseerd in / en hebben constant uit voorraad leverbaar: Grijs Papegaaien, Groene Papegaaien, Lories, Kakatoe's, Ara's, Agaporniden, Aapjes, Reptielen, Kanaries, alle soorten Parkieten en Tropische vogels.

Voor prijsopgave bel 013-423593 / 553298 of
briefkaart Puccinistraat 15, Tilburg, Postbus 860.
(ook 's-zondags van 10 tot 12 uur)

GEZA SEPT

**Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.**

Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:
enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

IS DE GROENPASTEL DE ENIGE MUTANT BIJ DE ROODRUG- PARKIET?

foto: H. Lacey
tekst: D. A. Duvis

Bij het lezen van bovenstaand opschrift zal bij vele kwekers van deze populaire vogelsoort de hoop rijzen dat er zich inmiddels meerdere mutaties hebben voorgedaan. Dat is echter jammer genoeg niet het geval. Tot op heden is nog steeds de enige mutant de (voorheen) door ons foutief betitelde „gele” roodrug. Toch verwondert het ons niets, dat deze mutatie niet geel genoemd kan worden aangezien wij ons zelf reeds eerder meerdere malen hebben afgevraagd waarom deze „geel” genoemd wordt, terwijl zeker de man uiterlijk toch veel kleurrijker is dan alleen geel.

Thans weten we dat de „twijfels” omtrent de benaming van deze kleurslag niet ongegrond waren. Aan de hand van een microscopisch onderzoek van de vederstructuur (W. Beckmann) is gebleken dat de oorzaak van deze in feite lichtere kleurslag is gelegen in een partiële reductie (gedeeltelijke vermindering) van het eumelanine (korrel c.q. staafvormige zwarte en bruine kleurstoffen).

Alle vogels waarbij een partiële (eu)melaninereductie is opgetreden worden ondergebracht bij de pastelgroep. Onze „gele” roodrug heet dus voortaan GROENPASTEL. We vermelden hierbij met opzet de kleur „groen”, omdat in de toekomst ook de blauw-

pastel te verwachten is. Deze verwachting zal de waarheid worden indien de factor die verantwoordelijk is voor de vorming van het carotenoïde (geel tot rood) eveneens uitvalt of verdrongen wordt er gepaard gaat met de reducerende eumelaninefactor. We krijgen hier dus te maken met het samengaan van twee onafhankelijk van elkaar verervende verliesmutaties, namelijk één die betrekking heeft op de melaninevorming en één die betrekking heeft op de carotenoïdevorming. Door het tevens wegvallen van de geel-roodfactor hebben we nu de blauwpaste roodrug gekregen met een witte borst. Bij de man zal de grijze golftekening op de borst nog goed zichtbaar zijn en bij de pop zeer vaag. Bij de man is de rug-stuit dan lichtgrijs en bij de pop bleek hemelsblauw.

De laatste tiental jaren bereiken ons telkens weer berichten en vragen over vermeende mutaties bij de Roodrug en de Agapornis Roseicollis. Het betreft in deze dan exemplaren die een of meerdere rode velden op borst, buik, rug en/of vleugels hebben althans op plaatsen waar deze van nature niet aanwezig plegen te zijn. Ook bij de Roodrugpoppe signaleert men vaak rode veertjes op rug en stui-

De /

sel

Tot op heden is nog niet gebleken dat deze „veranderingen” erfelijk zijn. Na een of enkele jaren verdwijnt dit verschijnsel weer. Zélf heb ik van zeer nabij een jonge roodrugman met een geheel rode borst en buik in één jaar tijds weer de normale lichaamskleur zien krijgen.

Afgelopen jaar bezochten wij een liefhebber in België die een 3 jaar oude „roodgemarmerde” Roseicolliman bezat die telkenmale na de rui de rode vederpartijen behouden had. Alhoewel diverse paringen werden toegepast — ook met de vruchtbare nakomelingen onderling — was het hem nog niet gelukt in kleur op de vader gelijkende jongen te kweken. Nog steeds moeten we ons (helaas) in principe houden aan de stelling: „Een (mutatieve) verandering is pas erfelijk indien er een factor geheel of gedeeltelijk wegvalt.” Een verstrooiing van bestaande kleuren — op welke wijze dan ook veroorzaakt — is slechts van tijdelijke aard, althans niet erfelijk. Gaarne worden echter meldingen ingewacht omtrent het eventueel toch erfelijk zijn van de betreffende kleurafwijkingen. Wel kan men door inkruising van een reeds gemuteerde andere nauw verwante soort uiteindelijk ook de gewenste kleur op de betreffende vogel overbrengen. Dit is echter een andere zaak waarop we in dit bestek niet verder in kunnen gaan.

Terugkerende naar ons uitgangspunt de GROEN-PASTEL stellen we: „Welke invloed heeft nu de reductie van eumelanine in de bevedering van de Roodrugparkiet in wildvorm op de uiterlijke verschijningsvorm van de groenpastel?” Allereerst moeten we vaststellen dat dit afhankelijk is van de graad van reductie. Deze is namelijk nogal variabel en kan liggen tussen de 30 en 70 %. Hoe sterker de reductie is, des te lichter (bleker) zal de vogel er uit zien en hoe minder de reductie is des te donkerder. De reductiefactor tast niet alleen de zwarte vederpartijen aan, doch ook de groene en blauwe bevedering op kop, vleugels enz. Bij een zeer sterke reductie zal bijvoorbeeld bij de mannen het groen op de kop nauwelijks van het geheel te onderscheiden zijn, terwijl de schubtekening op de borst zodanig verbleekt, dat van de tekening ook niet veel meer te zien is. Dergelijke vogels zijn daardoor ook geen uitgesproken tentoonstellingsexemplaren.

Volgens de standaard — die t.z.t. bij het Bondsbureau NBvV verkrijgbaar zal zijn — is de ideale reductie ongeveer 50 %. Dit geeft de vogels iets pastelachtigs met nog goed waarneembare kleurverschillen tussen groen en geel. Zo zal van de kop het voorhoofd zichtbaar bleek zeegroen moeten zijn en het achterhoofd bleek grasgroen.

Het geheel (carotenoïde) op de buik — en ook het rood op rug en stuit — wordt door de pastelmutatatie niet aangetast. Indien de man van oorsprong een diep gele borstkleur en een mooi rode rug en stuit had, dan zal deze ook behouden blijven. Het rood op de rug en stuit zal zelfs feller worden tengevolge van het reduceren van het zwarte eumelanine in de haakjes van die bevedering. De poppen zijn over het geheel genomen veel fletser geel met een zeer minimaal tekeningspatroon. Kleurnuance in kopbevedering speelt hier geen voorname rol, aangezien deze evenals nek, mantel en vleugeldekkleur nagevoeg geheel vuil geel is. Hoe sterker echter de

reductiefactor is, des te schoner zal het fletse geel zijn. De stuit moet bleek groen zijn. Het heeft geen enkele zin uit deze exemplaren zuiver gele vogels proberen te kweken omdat dit onmogelijk is met gedeeltelijk reductiefactorigen. Zuiver gele vogels (lutino's) verkrijgt men enkel bij een totale eumelaninereductie.

Te schone (bleke) groenpastelpoppen — die wel geschikte tentoonstellingsexemplaren kunnen zijn — mag men nimmer inschakelen voor de kweek van mooie groenpastelmannen, omdat deze dan ook te bleek zullen worden en derhalve niet voldoen aan de gestelde reductie van 50 %. Het inschakelen van een te bleke pop (te scherpe reductiefactor) is misschien alleen verantwoord indien de te gebruiken man veel te donker (te geringe reductiefactor) is voor een goede pastelkleurige. De mogelijkheid is dan niet uitgesloten dat door vermenging van de te sterke — en de te geringe reductiefactor, de gewenste reductie van 50 % ontstaat.

Serieuze kwekers van de groenpastel roodrug weten nu dat zij niet elke willekeurige man aan een dito pop kunnen paren wil men mooie pastel vogels kweken. Zij zullen in de toekomst heus rekening moeten gaan houden met de graad van de partiële eumelaninereductiefactor. Met een gerichte kweek zullen zij de huidige kwaliteit van deze kleurslag spoedig omhoog kunnen brengen.

De groenpastel roodrug vererft geslachtsgebonden, hetgeen wil zeggen dat de eigenschap gebonden is aan het chromosoom (X), hetwelk het geslacht bepaalt. Gezien het feit dat vele kwekers een hekel hebben aan formules en symbolen, volgen onderstaand de mogelijke paringen met de theoretische uitslagen in een voor ieder verstaanbare taal.

1. **man pastel x pop pastel =**
100 % pastel, zowel mannen als poppen.
2. **man pastel x pop normaal =**
50 % mannen normaal/split pastel.
50 % poppen pastel.
3. **man normaal x pop pastel =**
50 % mannen normaal/split pastel.
50 % poppen normaal.
4. **man normaal/split pastel x pop pastel =**
25 % mannen pastel.
25 % mannen normaal/split pastel.
25 % poppen pastel.
25 % poppen normaal.
5. **man normaal/split pastel x pop normaal =**
25 % mannen normaal.
25 % mannen normaal/split pastel.
25 % poppen normaal.

De laatste paring is niet aan te bevelen, omdat de helft der mannen de factor verborgen draagt en men uiterlijk niet kan zien welke nu split voor pastel is of niet. Er zijn liefhebbers die beweren dat zij aan de hand van een of meer kenmerken de splitvogels er wel uit kunnen halen. Om elke misrekening en daardoor teleurstelling te voorkomen, houden wij ons liever aan het zekere en passen de paringen, genoemd onder 2, 3 en 4 toe. Immers dan weten we met zekerheid dat alle normaal uitzijnde mannen split voor pastel zijn. Ten slotte zij nog vermeld, dat U er rekening mee moet houden dat alle poppen, die er normaal uitzien, nimmer split voor pastel kunnen zijn.

sel

De

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1 kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

tekst: C. E. van Berkel
foto: Horst Müller

DE MASKERAMADINE

Poephila p. personata

Waarschijnlijk is de maskeramadine de minst gehouden soort van het ons bekende trio grasvinken waartoe ook behoren de Gordelgrasvink en de Spitsstaartamadine. In uiterlijke verschijningsvorm is de maskeramadine even aantrekkelijk als z'n beide soortgenoten. Persoonlijk vind ik ze zelfs wat fraaier van vorm en houding. Ze komen in de natuur voor in Noord-Australië waar ze zich hoofdzakelijk ophouden in open graslanden maar ook wel in geboomten langs rivieren.

In Queensland komt een ondersoort voor, de WIT-OOR-MASKERAMADINE, *Poephila personata leucotis*. Deze heeft witte wangen, een wat kleiner zwart masker en een feller geel gekleurde snavel. Ik heb nog niet het genoegen gehad deze soort in levende lijve te aanschouwen.

Na de broedtijd treden de maskeramadines in vrij grote groepen op, in hoofdzaak verblijven ze dan op de grond tussen de graspollen en dicht struikgewas, zoekend naar voedsel. Dit voedsel bestaat voornamelijk uit alle soorten graszaden. In die graspollen en dichte struiken bouwen ze van grashalmen een ovaalvormig nest met in de zijkant een ingang. Van binnen bekleden ze dat met fijne grassen en veertjes. De pop legt in een tijdsbestek van ongeveer 1 week 5—6 eitjes die afwisselend door haar en door de man gedurende ongeveer 14 dagen worden bebroed.

De nachten brengen ze samen in het nest en op de eitjes door.

Na ongeveer 21 dagen verlaten de jongen het nest maar keren daarin nog gedurende 2—3 weken terug, vooral ook om er samen met de ouders de nachten in door te brengen. Ze zijn, wanneer ze uitvliegen, matter van kleur. De jeugdruï is na 6 maanden voltooid en mogen we ze als volwassen beschouwen. Man en pop zijn uiterlijk niet te onderscheiden.

In de meeste gevallen weet men van de eigen kweekkoppels wel of men het met de man of met de pop van doen heeft. Dat is dan het resultaat van een regelmatige osbervatie. Die onderkenning geldt echter voor de EIGEN vogels en eventuele herkenningpunten behoeven niet voor alle vogels van die soort hetzelfde te zijn. In deze gevallen wordt nogal eens gemakkelijk gegeneraliseerd, met het gevolg dat de welbekende plank vaak flink wordt misgeslagen. Het enige betrouwbare punt van geslachtsherkenning is de zang, welke uitsluitend de man ten gehore brengt. Opgemerkt zij nog dat indien men 2 mannen bij elkaar heeft zitten in het algemeen geen van beiden tot een duidelijke voordracht komen. Ditzelfde onderzocht ik ook bij de diamantvinken. Het samenstellen van een paar is dan ook zeker geen gemakkelijke zaak en wellicht daardoor zijn er beslist verschillende liefhebbers die met de maskeramadines, maar

evengoed ook met andere soorten, teleurstellende ervaringen hebben opgedaan.

Bij aanschaf van deze en andere soorten waarvan het geslacht uiterlijk niet of nauwelijks waarneembaar is, is het verstandig een eventuele ruil te bedingen. Heeft men het zover gebracht dat men zeker weet een paartje te hebben, dan zullen kweekresultaten zeker niet uitblijven.

Dit ervaren ook ons lid de heer M. A. van Noorloos te Nieuwenoord bij Hoogeveen. Hij was zo vriendelijk om mij enige gegevens te verschaffen over zijn ervaringen met de kweek van maskeramadines, waarvoor vanaf deze plaats hartelijk dank.

Hij kweekt ze zowel in aparte vluchtjes als in broedkooien. Zo'n vluchtje is 1,50 m lang, 0,70 m breed en 2 m hoog. De maskers wonen daar vreedzaam samen met een koppel Neophema's en een koppeltje andere Australische prachtvinken zoals de binsen-astrilde, Gouldamadine etc.

Gezegd moet worden dat maskeramadines met hun prettige karakter uitstekend geschikt zijn om in gezelschapsvolière te houden. Beter nog dan bijvoorbeeld de spitsstaartamadine die in het algemeen niet vreemd is van agressie.

Ze broeden in de vlucht graag in een „natuurlijk“ nest. Van Noorloos bracht daartoe op verschillende hoogten heidepollen aan die hij zodanig bewerkte en vormde dat binnenin ruimte was om te bouwen. Er zijn paartjes die bij voorkeur de hoogst aangebrachte nestplaatsen verkozen, andere hielden het bij lager bevestigde pollen.

Maar ook in de broedkooien, groot 80 x 50 x 40 cm, werden goede resultaten behaald. In die broedkooien werden nestkastjes gehangen van 10 x 10 x 12 cm met een invlieggat van 3,5 cm middellijn. Als nestmateriaal werd door hem mals wintergras verstrekt en onder wintergras verstaat hij eerst bevroren en daarna ontdooide en daardoor zacht en mals geworden grasstengels.

Onder beide omstandigheden namen beide ouders deel aan het broedproces dat 14 dagen duurt. Ringen kunnen worden aangelegd wanneer de jongen 6—7 dagen oud zijn. Als de jonge vogels een leeftijd hebben van plm. 25 dagen vliegen ze uit en worden dan nog 15—18 dagen door de ouders gevoerd.

De heer Van Noorloos geeft als voedsel aan zijn prachtvinken een goed mengsel zaden voor tropische vogels, gekiemde zaden (giert, millet etc.) en als opfokvoer gedroogd oud brood en eivoer in de verhouding 50—50 dat met wat water wordt rul gemaakt. Na 8 maanden zijn de jongen reeds in staat om zich voort te planten. Desondanks is het verstandig om ze niet eerder voor de kweek in te schakelen dan wanneer ze minstens 1 jaar oud zijn.

Het inschakelen van Japanse meeuwen, teneinde deze de eitjes te laten uitbroeden en de jongen groot te brengen, moeten we echt tot het uiterste beperken.

De maskers kunnen het zelf zeker zo goed, alleen, ja, de kans bestaat dan wel dat het aantal jongen iets minder zal zijn. Maar is dat nou zó erg?

SANDERS

ARNOUD v. GELDERWEG 103 - GRAVE - TELEFOON 08860-3941 / 3942 en 3943

ORNIVIT

Compleet vitamine preparaat ter bevordering van:
Gezondheid - Groei - Bevruchting - Voortplanting. - Verkrijgbaar in korrel en vloeibare vorm.

RUBICANNA

Voor uw Roodkleurige vogels. - In korrel en vloeibare vorm.

CHANVIT

Bevordert zang en paring. - In korrelvorm.

OLIGOSAN

Mineralen en Spooelementen. - In korrelvorm.

STIMUCHOL

Voor een goede en volledige rui. - In korrelvorm.

TARWEKIEMOLIE

Bron van vruchtbaarheid.

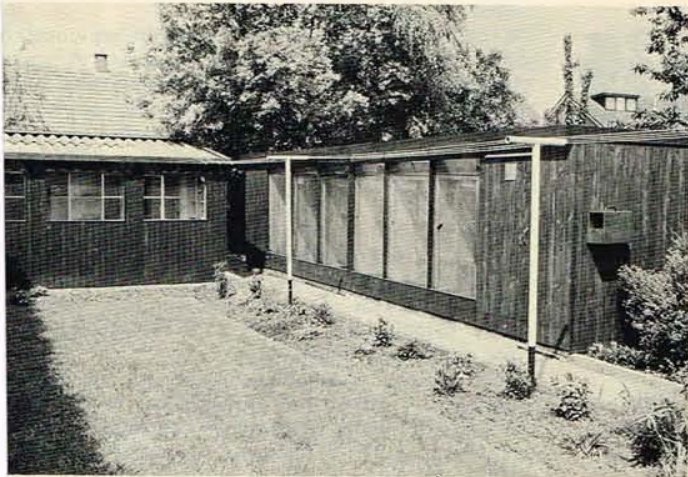
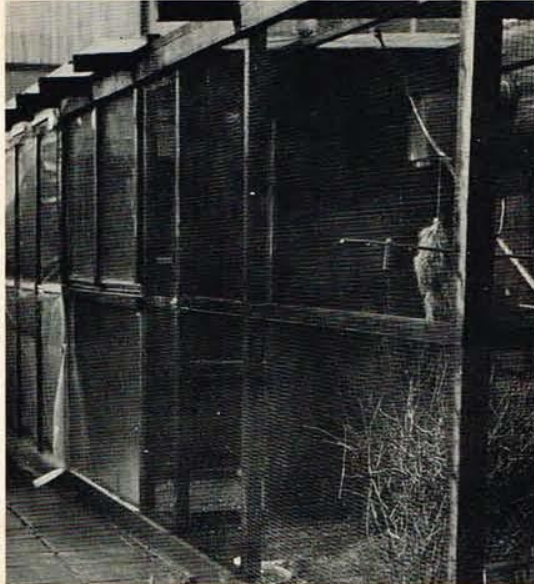
DE VOLIÈRE VAN DE MAAND

De heer H. Takke houdt vanaf zijn twaalfde jaar vogels en hij is begonnen met een paartje grasparakieten en een koppel chinese dwergkwartels in een kleine volièr van 1,50 m lang, 0,75 m breed en 1,80 m hoog. Zoals bij vele liefhebbers werd deze ruimte al gauw te klein en is hij een nieuw verblijf gaan bouwen. Deze volièr werd 7,50 m lang, 1,25 m diep en 2 m hoog, gebouwd van houtwerk en met de achterzijde tegen een houten schutting. De ruimte werd verdeeld in 5 afzonderlijke vluchtjes. Het geheel werd afgedekt met golfplaten.

De beplanting bestaat uit liguster, klimop, graszoden en een laag gehouden kastanje. De bevolking bestaat thans uit Turquoisines, zebra vinken, bandvinken, chinese dwergkwartels en kanaries.

Hij tekent verder nog aan dat hij sedert 1 jaar lid is van de plaatselijke vereniging en in die tijd al ontzettend veel van zijn medeclubleden heeft geleerd. Hij heeft er beslist geen spijt van dat hij met de hobby is begonnen en lid is geworden van de vereniging.

Dat is gewoon een erg prettig geluid en wij wensen hem vanzelfsprekend nog erg veel succes.

De tweede volièr staat in Haaksbergen en is eigendom van vader en zoon Van Rijn in de Margrietstraat 41.

Zoals de foto duidelijk laat zien is het geheel opgerokken van hout en gebouwd op een gemetselde fundering. De afmetingen zijn 8,50 m lang, 2 m diep en 2 m hoog. De ruimte is onderverdeeld in 8 vakken waarvan het uiterst linkse en het uiterst rechtse geheel dicht is en daarin zijn de broedkooien geplaatst. Achter in de respectievelijke vakken zijn weer aparte kooien geplaatst en daarin worden de jonge vogels, zodra ze uitvliegen, in ondergebracht. De kweekparen hebben dan meestal weer eieren en zij kunnen de jonge vogels van het vorige legsel door het gaas bijvoeren.

In elk vak zitten enkele koppels agaporniden en als bodemvogels verschillende soorten kwartels.

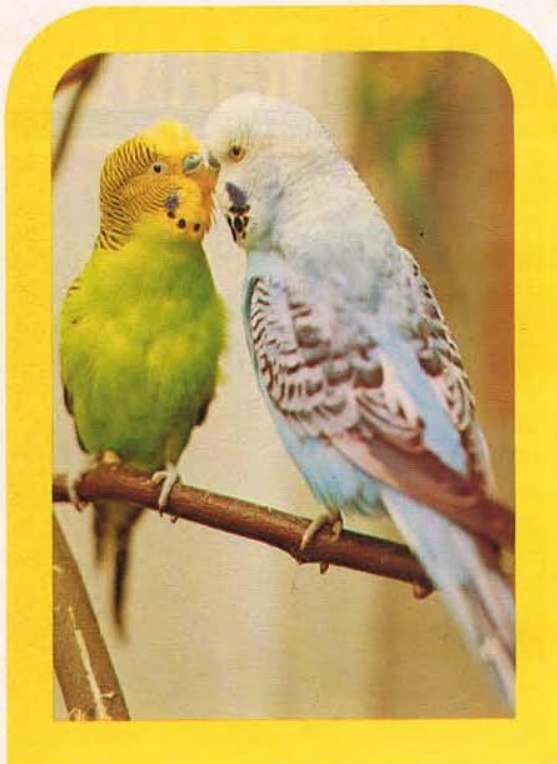
Deze kweekruimte is erg praktisch ingericht en daarin zijn al verschillende topvogels geboren, getuige de goede successen op de tentoonstellingen.

De heer Van Rijn sr. houdt agaporniden, jr. heeft de zorg over de kwartels. Het is overigens niet alleen vogels waarmede de familie Van Rijn zich bezig houdt. Op de achtergrond ziet u namelijk een bouwse waarin — en met evengoed succes — sierduiven worden gekweekt.

Alles ziet er zeer goed verzorgd uit en we twijfelen er niet aan of er zullen in de toekomst nog verscheidene kampioenen aan de Margrietstraat in Haaksbergen worden geboren.

tekst C. E. van Berkel

foto: Horst Müller

DE PRUIMKOP PARKIET

Psittacula cyanocephala

Lengte: 36—36 cm.

Verspreiding: Zuidelijk India en Ceylon.

Beschrijving: De foto toont u een mannelijk exemplaar. Wat u daarop niet ziet is de kleine roodbruine schoudervlek. De pop heeft een meer blauw-grijs-kleurige kop welke is omgeven door een schildvormige gele halsband. Zij mist de schoudervlek en de snavel is lichter van kleur.

Ze leven groepsgewijs in beboste streken en indien er genoeg bomen in de nabijheid zijn ook wel in velden en plantages.

Ze voeden zich voornamelijk met zaden en vruchten die ze van de bomen halen en wanneer het graan rijpende is kunnen ze ook daar wel weg mee. Zelfs in die mate dat de schade die ze dan aanrichten niet gering is. Zelden worden ze aangetroffen op de grond.

Broeden doen ze in holten van dikke takken hoog in de bomen. Men zegt dat ze ook gebruik maken van oude spechten-nesten en spleten in muren van hoge gebouwen. Nestmateriaal gebruiken ze niet, in zoverre dat ze dat niet van buitenaf aanslepen. We wordt de bodem van de holte voorzien van een laagje fijngeknaagd rottend hout waarop de 4—6 witte eieren worden gelegd.

Alleen de pop bebroedt de eieren en dat proces duurt 23—24 dagen. Het broedseizoen in Ceylon is van februari tot mei, daarentegen ook wel van augustus tot september; in India van december tot april.

Tijdens de balts die aan de paring voorafgaat loopt de man met steeds buigende bewegingen op een taheen en weer en uit zacht kwetterende geluidjes.

Alhoewel ze al sedert lang worden geïmporteerd behoren ze niet bepaald tot de veel gekweekte soorten. Niettemin zijn er wel regelmatig broedresultaten behaald. Nu moet gezegd worden dat ze niet zo gemakkelijk te kweken zijn. Er is om te beginnen vaak een lange tijd voor nodig eer men een goed kweekkoppel heeft kunnen samenstellen. De voornaamste oorzaak daarvan is wel dat het lang duurt eer de jonge vogels op kleur zijn en alleen wanneer ze op kleur zijn is het geslacht met zekerheid te bepalen.

Het gebeurt heel dikwijls dat men denkt een koppeltje te hebben maar veel later blijkt dan dat de ve

welpi-vit

**11 geconcentreerde vitaminen
in waterige oplossing**

Welpi-vit voorkomt infectieziekten, oog- en hersenaandoeningen.

Welpi-vit bevordert de ontwikkeling van het embryo en de groei van de jongen.

Welpi-vit geeft betere broedresultaten en een hoger percentage uitkomende eieren.

Welpi-vit geeft een glanzende en strakke bevedering.

Welpi-vit zorgt voor een goede conditie van alle vogels.

Verkrijgbaar bij dierenspeciaalzaken.

HOECHST PHARMA
HEALTH CARE PRODUCTS
Postbus 284 Amsterdam

meende pop een man is. Daarbij komt nog dat, om welke reden dan ook, er veel minder vrouwtjes worden ingevoerd dan mannen.

K. Russ roemt de pruimkopparkiet als een dankbare kweekvogel en heeft er al vele generaties lang zeer goede resultaten mee gehad.

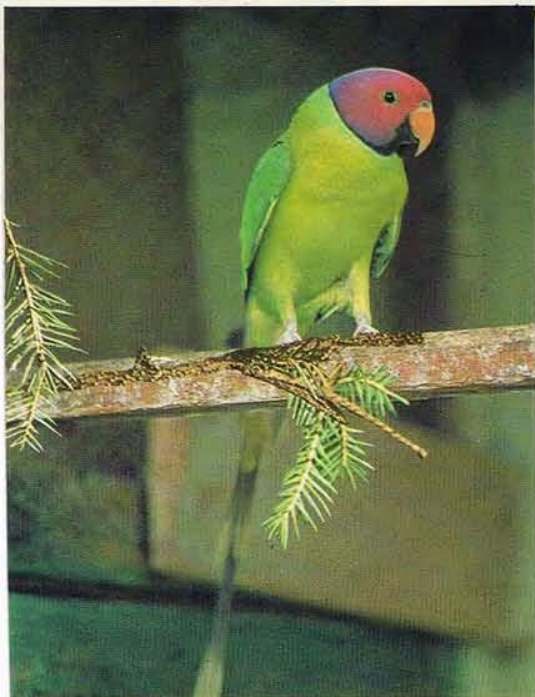
C. Af Enehjelm heeft echter al 16 jaar lang een paar zonder dat dit ooit aanstalten tot broeden heeft gemaakt.

Dat men in elk geval geduld moet hebben beaamt ook ons lid de heer P. Schellekens, Roostenbergstraat 65 in Kaatsheuvel. Hij is reeds 9 jaar in het bezit van pruimkopparkieten en na veel trubbels en moeilijkheden is het hem na 5 jaar gelukt een goed kweekkoppel samen te stellen. Zijn vrienden in de club hebben hem dikwijls gezegd ze op te ruimen maar dat stimuleerde hem juist door te zetten met uiteindelijk goed succes.

Zijn vogels hebben de beschikking over een vlucht van 2,40 m lang, 1,20 m breed en 1,85 m hoog. Geen nachtverblijf wel een beschutte en afgedekte slaapplek. Winter en zomer verblijven ze daar in zonder enig probleem.

De nestkast is 25 x 25 cm en 35 cm hoog met een invlieggat van 8 cm doorsnede. In de kast doet hij een goed vochtig gemaakte laag turfstrooisel welke flink wordt aangestampt. Daarop wat stukken vermolmd hout en zijn vogels doen de rest.

Als voeding geeft hij ze gemengd parkietenzaad met zonnepitten aangevuld met $\frac{1}{4}$ deel hennep en $\frac{1}{8}$ deel paddi. Verder geeft hij ze af en toe wat trossierst en 2x per week een appel. Een uitstekend menu dat in de broedperiode nog met een opfokvoer wordt gecompleteerd. Dit opfokvoer bestaat uit universeel- en eivoer rul gemaakt met in water opgeloste honing, verder nog sinaasappel en gekiemd zaad.

Daarnaast het gehele jaar door verse wilgentakken. Reeds in januari zijn de vogels broedrijp. Altijd hangt hij op 1 februari de nestkast in de vlucht en elk jaar op 6 maart precies is er het eerste ei. Wanneer de jongen 10 dagen oud zijn ringt hij ze, ringmaat 5,4 mm.

Schellekens kweekt reeds 4 jaar met hetzelfde koppel en dat heeft nu in totaal 15 eieren gelegd en 12 jongen voortgebracht.

Hij merkt nog op dat de broedtijd niet te verschuiven is. Wanneer je ze daartoe zou dwingen door bijvoorbeeld de nestkast nog niet te plaatsen, dan leggen ze de eieren op de grond in een kuiltje.

Ten aanzien van de balts zegt hij nog dat de man een prettig aan te horen „melodietje” fluit en terwijl hij rond de pop danst de staart omhoog is gebogen en met de pupillen van zijn ogen draait.

Als de jongen na ongeveer 45 dagen uitvliegen gelijken ze uiterlijk op de pop. Ze worden dan nog eenzelfde periode door beide ouders maar in hoofdzaak door de man gevoerd. Het jeugdkleed houden ze erg lang, pas na anderhalf jaar begint de jeugdrui en op een leeftijd van 3 jaar zijn ze op kleur en kunnen we ze als volwassen beschouwen.

Overigens zijn er wel gevallen bekend waar reeds het tweede jaar bevruchte eieren waren, maar die mogen we dan wel als de uitzonderingen op de regel beschouwen.

Resumerend kunnen we stellen dat men met pruimkopparkieten veel geduld moet hebben en dat het kweken niet zo maar van het bekende leien dakje gaat. Niettemin hebben ze duidelijke pluspunten. Het zijn bijzonder fraaie vogels met een in het algemeen rustig en prettig karakter, niet vernielzuchtig en geen harde schreeuwers.

Beslist de moeite van het houden waard met als beloning daarvoor heus wel jonge vogels, al kan dát wat tijd vragen.

Tenslotte wil ik nog even ingaan op een opmerking van de heer Schellekens die als volgt luidde: „Ik vind het fantastische vogels en wil ze niet meer missen. Alleen vind ik het wel jammer dat ze pas na 3 jaar op kleur komen en daardoor kun je ze nooit als EIGEN KWEEK op de tentoonstelling inzenden.” Welnu, ik ben erg blij met deze opmerking want daardoor kunnen we gelijk eens een algemeen heersend misverstand uit de weg ruimen.

In het officiële bondsvraagprogramma zijn de pruimkopparkieten genoemd onder hoofdgroep 19, groep 44, klasse 257. Juist de vogels welke in die groep zijn genoemd mogen OOK als OPEN KLASSE op de tentoonstellingen worden ingezonden. Dat wil dus zeggen dat men te allen tijde de pruimkopparkieten kan en mag inzenden. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld de Neophema's en de rosella's welke men hooguit 2 jaar als eigen kweek mag inzenden en daarna niet meer, ook niet als open klasse. U kunt dus uw 3 jaar oude pruimkopparkieten zonder meer inzenden. Bovendien zijn er voor dergelijke groepen meestal ook prijzen beschikbaar voor OK zowel als voor EK.

Ik hoop dan ook dat u, maar ook de andere kwekers van deze prachtige vogels, zal gaan behoren tot de inzenders van de volgende bondskampioen.

Heer Schellekens erg veel succes en bedankt voor uw medewerking aan dit artikel.

ysel

De

OOK MET VOCHT IN DE

tekst: Jos van Hiltbergen

Een persoonlijk contact met vele vogelvrienden in het land heeft enorm veel voordelen voor iemand, die zich bezig houdt met de problemen in de vogelvoeding. Alle praktische ervaringen van oost naar west en van noord naar zuid komen zomaar bij je aanrollen. Het bijzonder hiervan is, dat er een „rode draad” 'doorloopt. Waar dan ook, overal komen vogelliefhebbers tot een bepaalde eensluidende conclusie, onverschillig over welk onderwerp het gaat. Proefondervindelijk zijn bepaalde dingen vastgesteld, al kan men voor het slagen of mislukken daarvan niet altijd de reden of oorzaak aangeven. Vandaar nu het onderwerp: water in de voeding.

Misschien zegt u al, dat krijgen mijn vogels iedere dag vers, soms zelfs wel tweemaal, dus dit is niet belangrijk voor mij om te lezen. Toch doen. Al dient het water in de vogelvoeding niet als voeding, het hoort erbij en wel in de goede verhouding. Als men beweert, dat iedere vogel in gevangenschap het juiste kwantum aan vocht in het rantsoen kan kiezen dan is dit niet altijd waar. We zullen direct zien waarom.

Allereerst de taak van het water in de voeding.

Om mede te helpen de juiste lichaamstemperatuur te handhaven dient water als koelvloeistof. Het voedsel, dat door de vogel in het darmstelsel wordt verteerd, moet worden opgelost om in de bloedbaan te kunnen geraken. Water in de voeding dient dus als oplosmiddel.

Dit water, met de opgeloste voedingsbestanddelen, transporteert alles naar de juiste plaats in het vogellichaam. Kort samengevat kunnen we dus zeggen, dat water in het vogellichaam dient als:

- a. warmteregelaar;
- b. oplosmiddel;
- c. transportmiddel.

Drie taken, die een goede watervoorziening bij onze vogels onmisbaar maken. Hiertegen mogen gedurende langere tijd geen fouten worden gemaakt. Doen we dat wel, en vaak ongewild, dan gaat zulks zich uiten in een slechte conditie bij de vogels.

Voorals als we zaadetende vogels leren om veel vochtrijke voedermiddelen op te nemen en daartoe ook de kans geven, dan worden ze mager. Iedere vogel kan per dag slechts een beperkt gewicht en volume voedsel opnemen. Wanneer langere tijd te weinig droge stof in het rantsoen aanwezig is, dan vermageren dergelijke vogels van dag tot dag en zijn niet in staat om goede prestaties te leveren.

Laten we eens gaan vergelijken.

Vogelzaden mogen maximaal 17 % vocht (water) bevatten anders gaan ze spoedig over tot bederf. Heersen er slechte weersomstandigheden tijdens het oogsten dan moeten de zaden nadien kunstmatig worden gedroogd tot het maximaal toelaatbare vocht gehalte is bereikt en daardoor de houdbaarheid is verzekerd.

Het vochtgehalte in de zaden is niet voldoende als totale vochtvoorziening voor de vogels. Als aanvulling daarop moeten ze V R I J kunnen beschikken over vers drinkwater en dan is er geen gevaar voor overdosering van vocht. De praktijk leert echter, dat er geheel iets anders aan de hand is: dikwijls en in grote hoeveelheden verstrekken van groenvoer en/of andere saprijke produkten aan de vogels, die tot de zaadeters behoren. Deze voedermiddelen bevatten meestal meer dan 80 % water en daardoor te weinig droge stof voor groei, energie en onderhoud.

In groenvoer en vruchten is het water GEBONDEN aanwezig en de vogels hebben hierdoor niet de vrije keus tot het opnemen van minder water ten opzichte van droge stof.

Vogels urineren niet in vloeibare vorm en nemen zelfs het eenmaal in het lichaam aanwezige vocht voor een gedeelte weer terug op in de bloedbaan. De vastere witte aanslag op de mest is de urine. Gezonde zaadetende vogels moeten vaste, niet plakkerige mest produceren. De hoedanigheid van de mest verraadt vaak de gezondheidstoestand bij de vogels.

Het in overdaad verstrekken en opnemen van saprijke produkten door zaadetende vogels moet worden vermeden daar het resultaat alleen maar wordt slappe spieren, vermageren en uiteindelijk een gewisse dood wegens gebrek aan energie- en groeistoffen. Vooral buiten gehuisveste vogels zullen bij een dergelijke voedermethode snel in conditie achteruit gaan, omdat deze zijn blootgesteld aan wisselende temperaturen en door de omgeving ook nog veel warmte aan hun lichaam kan worden onttrokken. Gebrek aan voldoende energiestof doet ze onherroepelijk sterven.

Mogen we zaadetende vogels dan geen groenvoer en/of vruchten bijvoeren? Natuurlijk wel, maar iedere dag met MATE, dus in de goede verhouding tot hun dagelijkse capaciteit van voederopname. Op deze wijze is bijvoeding van groenvoeder zeer goed zelfs daar er vele kleine hoeveelheden noodzakelijk

VOEDING MAAT HOUDEN

levensstoffen in voorkomen, die optimale gezondheid kunnen geven.

Waarom ik u dit over groenvoeder en vruchten schrijf?

Uw brieven, die ik na het verschijnen van mijn boek „Vogels die vragen worden overgeslagen” heb mogen ontvangen, jokken er niet om.

Nadat de vogelliefhebbers aandacht geschonken hadden aan wat er staat geschreven over het water in de voeding, behalen ze ineens goede resultaten. En, zoals reeds gezegd, tijdens de lezingen over vogelvoeding voor de verenigingen komt de belangrijkheid van dit onderwerp duidelijk naar voren.

Tot slot deze voordrachten over vogelvoeding voor de verenigingen in het nieuwe seizoen 1974/75.

Deze kunnen worden aangevraagd voor de periode 15/9 1975 tot 1/5 1975 voor de maandag-, dinsdag- en donderdagavonden.

Verstandig is het om voor twee of meer verenigingen een dergelijke avond te beleggen, gezien de kosten hieraan verbonden.

Aanvragen kunnen geschieden: Hertog Janstraat 7 te Middelbeers of telefonisch 04244-274 tot 6 uur. Op dergelijke bijeenkomsten kan door de vereniging niet worden vergaderd daar de voordracht ongeveer drie uur in beslag neemt.

PRATELEN IN DE VOGELMIJT EEN-NUL

Weet je, het lid zijn van een vogeltjesclub heeft verrekt aardige bijkomstigheden. Niet alleen op de bijeenkomsten maar ook daarbuiten heb je regelmatig contact met mensen die, voor zover het de hobby betreft, gelijk gericht zijn. Er ontstaan daardoor waardevolle vriendschapsbanden en naast allerlei al of niet actuele onderwerpen kun je met elkaar enorme bomen opzetten over alles wat met vogels te maken heeft.

Het gebeurt ook nog wel eens dat er plotseling een of andere vogelist komt binnenvallen om je weer deelgenoot te maken van zijn bijzondere ervaringen. En of je daar op zo'n moment wel of geen tijd voor hebt, feit is dat zo iets enorm leerzaam is.

Ik heb door al dat praten erg veel praktische kennis opgedaan en vandaar dat ik dergelijke contacten van harte toejuich. Het plezierigst vind ik overigens wanneer spiksplinternieuwe leden ook de moed hebben om eens aan te bellen en een aantal vragen op je af te vuren, want vragen hebben ze dat staat vast. Op de bijeenkomsten komt van dat vragen stellen

veelal geen barst terecht. Meestal voelen ze zich dan als een kat (bah wat een vies woord is dat) in een vreemd pakhuis.

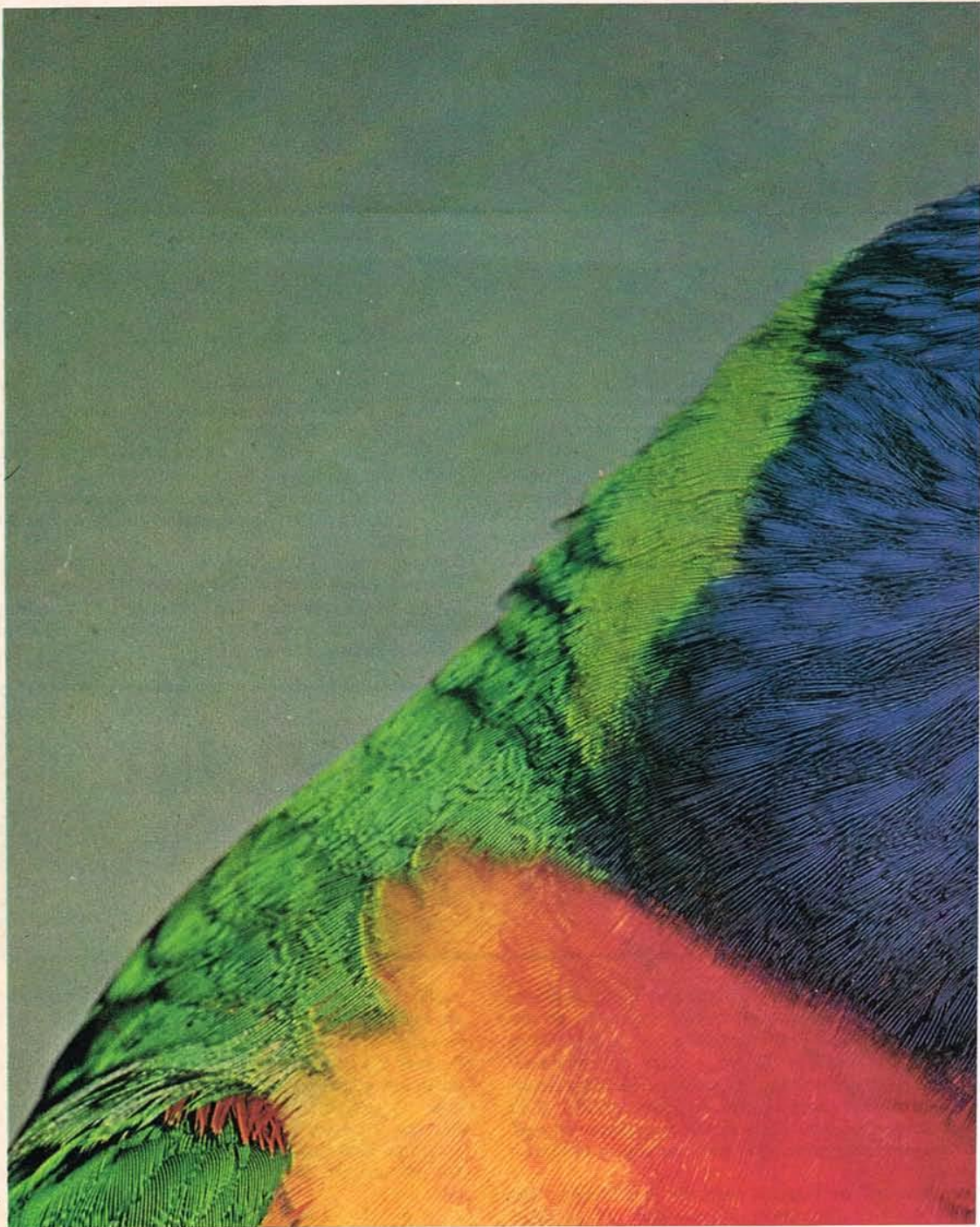
Ik weet mij nog goed mijn eerste bezoeken aan de clubbijeenkomsten te herinneren. Dacht je dat ik toen die „stomme” vragen durfde te stellen? Ik keek wel link uit en u zal dat ook wel hebben gedaan. Juist dan is het prettig om te kunnen terugvallen op het persoonlijke contact met een wat oudere rot in het vak.

Zo begreep ik indertijd maar niet wat die cijfertjes in de advertenties te betekenen hadden; 2—1 roodrug-parkieten, 1—1 turquoise en ga zo maar door.

Om kort te gaan 1—0 is man, 0—1 is pop en 1—1 is koppel; je moet het maar weten. Sedert vorige maand is dit nu duidelijk in de vraag en aanbodrubriek aangegeven, zeer attent.

Enfin, 1—1, 3—2, 1—0, het heeft niets met voetballen te maken.

Vogelist

Bovenstaande kleurplaat toont ons de kop van de lori van de blauwe bergen (*Trichoglossus haematodus moluccanus*). Onder de vele soorten lori's is dit wel de meest gehouden soort en reeds vele jaren wordt met deze vogels in volières gekweekt. Ze zijn afkomstig uit Oost-Australië en Tasmanië, waar ze in bossen en savannen in kleine groepjes of paarsgewijze leven. Vanaf januari of februari verenigen ze zich wel tot

grotere groepen. Ze hebben een snelle, zwenkende vlucht en zijn erg lawaaierig.

Uiteindelijk valt de groep uiteen in paren, waarbij er vaak vechtpartijen zijn tussen mannetjes en vrouwtjes. Ze eten nectar, vooral uit de eucalyptusbloemen en verder fruit en onrijpe zaden. De broedtijd in de natuur loopt van augustus tot november, ze broeden in een boomholte, gewoonlijk in een eucalyptus.

De /

ssel

De / Er worden 2 eieren gelegd die door het vrouwtje in ca. 26 dagen worden uitgebroed. De man blijft in deze tijd in de buurt van het nest. De jongen vliegen na ongeveer 8 weken uit. Vaak zijn er 2 broedsels per jaar. De bekende ornitholoog John Gould schrijft o.m. over deze lori's. „De bloemen van de verschillende soorten „Eucalypti” leveren deze vogel een overvloed aan voedsel en daarom zijn ze alleen te vinden in wouden die uit dit soort bomen

bestaan, ik kan mij niet herinneren ze ooit ergens anders gezien te hebben”. En Campbell schrijft: „Een zwerm van deze prachtige lori's, in een gelijkmatige vlucht, met de vlammeende pracht van het oranje-rood onder de vleugels, dat dan nog beschenen wordt door de ondergaande zon is iets om nooit meer te vergeten”. Geen wonder dat bij vele liefhebbers deze prachtige vogels in de volière te vinden zijn.

VELE ZWARTE KANARIES

Een heerlijke warme zaterdagmiddag in het broedseizoen. Alle wekelijkse beurt. De zaadbakjes zijn weer uitgeblazen en gevuld, het water ververst. Waar nodig zijn de ruijjes van nestmateriaal voorzien, waar niet nodig van groenvoer. Enige nesten, welke door oudere jongen bezet worden, krijgen een volledige verschoning. De buitenvolière, waarin vele tropische vogels ondergebracht zijn, wordt grondig met de hark bewerkt, waardoor het zaadafval er geheel onder komt en kiemproces kan beginnen. Na enige dagen proberen dan de kiemkopjes zich een plaats aan het aardoppervlak te verwerven, hetgeen hen onmogelijk wordt gemaakt door de op jong groen beluste vogels. Na gedane arbeid is het goed rusten, en met de zon in de rug zit ik heerlijk te genieten van de etende en in het frisse water badende vogels. Sommige poppen voeren al weer. Ze zijn aan dat zitje van de baas wel gewend. Enkele mannen zingen dankbaar hun hoogste lied. Je raakt in de sfeer; zelfs in het denken aan hen, waaraan je je hart hebt verpand... Een kwartier later zit ik met een medeliefhebber in zijn auto op weg naar een kweker, waarvan de geruchten de ronde doen, dat zijn experimenten ten aanzien van de zwarte kanarie in een vergevorderd stadium moeten verkeren. Niemand heeft ze evenwel nog gezien, voor zover bekend en dus blijft het bij geruchten. De geheimzinnigheid wordt verklaard door de mededeling, dat de resultaten eerst positief moeten zijn, alvorens één of andere show de primeur zal krijgen deze vogels aan het publiek te tonen. Wij rijden met een wat je noemt rotgang maar omdat ik wel nieuwsgierig ben en dus graag spoedig ter plaatse wil zijn, kijk ik maar niet meer op de snelheidsmeter. Binnen het uur zijn we er. We worden allerhartelijkst ontvangen, hoewel we geheel onverwacht binnenvallen. Eerst drinken we samen een kop thee, bij welke gelegenheid we al pratende op het onderwerp komen, dat het doel onzer komst is. En zonder enige reserve vertelt onze gastheer ons, dat hij al enige jaren bezig is te proberen zwarte kanaries te kweken, hetgeen volgens hem mogelijk moet zijn. We kijken elkaar even veelzeggend aan. En dat horen we hier zo maar, terwijl er eigenlijk niemand iets van

weet. Maar onze gastheer gaf voor zijn min of meer geheimzinnig optreden de verklaring, dat het slechts een experiment was. Dat de resultaten zo naar wens zouden verlopen als dit momenteel het geval is, was tevoren niet verwacht zelfs. Maar het was toch ook nog niet zover, dat het wenselijk zou zijn nu reeds de grote trom te roeren. De resultaten waren, zoals begrijpelijk, nog lang niet volmaakt. Zodra evenwel enige aan zekerheid grenzende richtlijnen te geven zijn, zou hij hiervan mededeling doen in het maandblad. Voorlopig evenwel was er van verkoop geen sprake. Het voorstel om eerst zijn vogels te gaan bezichtigen en daarna nog een kopje thee te drinken werd dankbaar aanvaard, want eerlijk gezegd zaten we inmiddels een beetje te popelen. We kwamen in een doelmatig ingerichte volièrre, waarvan de helft als broedgelegenheid en de andere helft als vlucht gebruikt werd en in verbinding stond met een ruime buitenvolièrre. Vogels van diverse pluimage. Van de kleinste tropische tot de grootste parkietachtige. Werkelijk een lusthof. Ik zag er al enige in mijn kooien. Alles was zeer geriefelijk ingericht, zowel de zaad- als de watervoorziening en het geheel was uitermate zindelijk en fris. Hier zwaaide een liefhebber de scepter, dat was te zien. 's Winters kon er verwarmd worden. Uiteraard ging onze belangstelling uit naar de resultaten van de zwarte kanarie. We dachten kleurkanaries te zien, maar mis hoor. Alleen die kleuren welke betrekking konden hebben op het experiment: Staalblauw, leiblaauw, wit en diverse zilverkleurige en in een geheel van de andere vogels gescheiden afdeling de resultaten van het experiment, te weten: asgrauwe blauwbonte, overheersend zwartbonte en verschillende egaal met blauwzwarte vogels. Dit was toch wel een openbaring... „Hoe lang bent u al met deze proefnemingen bezig?“ „Acht jaar“, was het antwoord. Natuurlijk informeerden we ook langs welke wegen deze resultaten bereikt werden. Een ontwijkend antwoord lag in de lijn der verwachting. Maar zonder omwegen vertelde onze gastheer, dat hij de enige mogelijkheid zag in gebruikmaking van recessief wit en dito blauw. Door uitschakeling van de geelfactor en door doelbewust selecteren wat betreft het bruin, moet het mogelijk zijn het zwart in een of andere vorm te scheiden van geel en bruin. En u ziet de voorlopige resultaten. Maar de eerste jaren gaat geen enkele vogel uit dit proces de deur uit, want zelfs uit de meest bonte vogels kunnen de beste resultaten te voorschijn komen, aldus onze gastheer. Het seizoen was nog niet afgelopen en diverse mogelijkheden lagen nog in de nesten. Nog onder de indruk van dit voor Nederland, ja laten we maar zeggen voor de wereld van kleurkwekers, zo bijzondere experiment, met tot op heden zulke fantastische resultaten, vergaten we niet onze gastheer te vragen over een paar maanden nog eens terug te mogen komen, om de volgende resultaten van dit seizoen te kunnen bewonderen, hetgeen volgaarne werd toegestaan. We zitten weer in de gezellige huiskamer, nog na te praten over de uitzonderlijke resultaten, onder het genot van een... Plotseling een hevig lawaai... Of je nog eens thee komt drinken?... Roept mijn vrouw, aan de deur van de volièrre rammelend en ik was ineens klaar wakker... Heerlijk zo'n droomdutje bij je vogels...

IS DE CORONA EEN CONSORT MET EEN KUIF OF ZIJN DIT TWEE SOORTEN KANARIES?

tekst: W. de Vries, Hoogvliet

Het kweken van goede Glosters is niet zo eenvoudig als sommigen wel denken en is veel moeilijker b.v. dan goede Borders te kweken, daar bij Borders alle exemplaren dezelfde type en standaard hebben.

Bij de Glosters heeft men te maken met Corona's (kuif) en Consorts (gladkop) die afzonderlijke typen zijn. Het is zelden dat men bij eenzelfde liefhebber goede kuiven en gladkoppen kweekt uit één stel vogels, meestal zijn het goede kuiven of goede gladkoppen, vandaar de vraag of de Corona wel degelijk een Consort met een kuif is, of dat het twee afzonderlijke kanaries zijn.

De ideale Gloster is een klein postuurvogeltje (standaardeis 11,5 cm) mooi van ronding, en niet te zwaar zoals de Norwich, b.v. het hoofd van de Consort moet zichtbaar zonder nek aan het lichaam aanpassen en lichte wenkbrauwen vertonen.

De Corona moet over dezelfde vorm beschikken met dit verschil dat zijn schedel een kuif moet dragen die van boven gezien, mooi rond moet zijn met een goed merkbaar middelpunt, waarvan het oog nog zichtbaar moet zijn.

Het is dan ook niet gemakkelijk om zowel goede Corona's als goede Consorts te kweken en alleen over het goede kweekmateriaal te beschikken is niet voldoende. Een grondige kennis en een grote ervaring zijn beslist noodzakelijk waarbij een stam op te bouwen van belang is dat men goed selecteert. Een goede Corona moet een relatief lange, zachte bevedering hebben die de ideale kuif kan vormen met overhangende veren tot net boven de snavel. Door een te korte bevedering krijgt men veelal, platte en onvoldoende gevormde kuiven. Maar in theorie is het allemaal eenvoudig doch lange bevedering heeft ook weer het nadeel dat er een slordige vogel ontstaat vooral in de flanken. Het is dus een kwestie een vogel te kweken met niet te lange maar ook niet te korte bevedering waardoor een goede kuif kan worden gevormd.

Het kweken van een Consort is minder moeilijk, daar de bevedering korter mag zijn en aan het lichaam moet aansluiten, wat de vogel dan een mooie ronding geeft. De enige manier om aan een relatief langere bevedering te komen is het paren van schimmel maal schimmel, pas dit niet maximaal toe daar er dan een overdreven lange bevedering ontstaat, wat beslist is af te raden. Ook maximale schimmel maal intensief is niet wenselijk. Beter is om twee gelijkaardige halve schimmelvogels te paren. Passen we dit regelmatig toe dan is er wel kans dat de bevedering op den duur toch te lang wordt, dit is wel te voorkomen om er tijdig groen in te kweken.

Verschillende factoren kunnen hier een rol spelen. In de eerste plaats is de mening van vele liefhebbers dat bij regelmatig paren van schimmel maal schimmel lumps (opéénhoping van veren) kan ontstaan. Bovendien ontstaat bij deze herhaalde paringen het gevaar dat de bevedering te hard wordt en onze

vogels dan eerder zullen verslechteren dan verbeteren bij veel schimmel. Het inkweken van cina-mon (zachte bevedering) is dan ook de weg om het te verhelpen, hierbij is het groen onmisbaar. Goede cina-mon Glosters komt men dan ook weinig tegen op de T.T.s en we zullen deze faktor aandachtig moeten volgen er er proeven mee nemen.

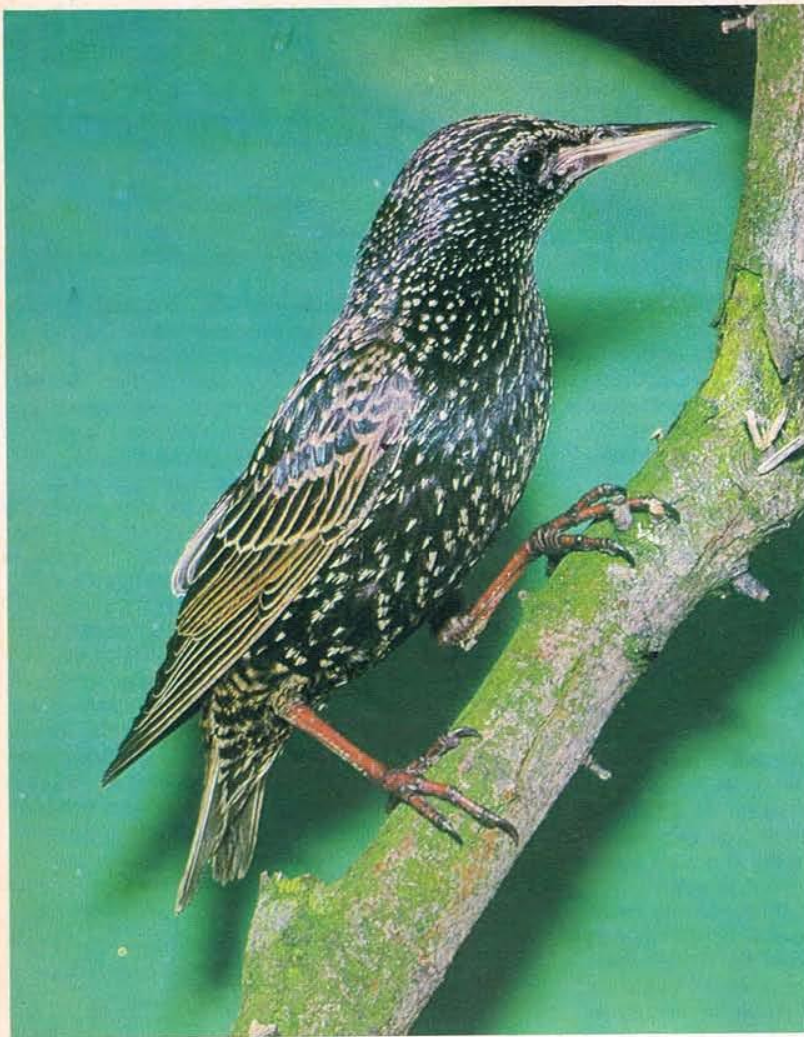
Vele teleurstellingen ontstaan bij de liefhebbers door het kweken van goede gele vogels, men vraagt zich zelfs af wat hier de oorzaak van is en welke rol speelt het geel bij de topvogels. Virtueel gezien is er geen enkele verklaring voor en toch zijn de goede gele zeldzaam. Blijkbaar hebben de liefhebbers die enige ervaring hebben om goede gelen te kweken dit idee al spoedig laten varen omdat hun stam er niet door verbeterde maar zij korte, harige en steke-lige kuiven kweekten.

Tot het verbeteren van het kweken van goede Corona's en Consorts kan het opbouwen van twee verschillende stammen misschien een oplossing zijn, maar dit brengt met zich mede dat men aan de ene kant goede kuiven en minder goede gladkoppen kweekt of juist andersom. Vanwege een tekort aan goede lectuur voor alle postuurkanaries is de grondige kennis dan ook niet optimaal, veelal wordt al-

leen over het grootbrengen van de jongen, de voeding en huisvesting geschreven. Hierin probeert de spec. club zijn leden dan ook via het clubblad zoveel mogelijk voor te lichten, zelfs leeft de gedachte om daarover voor elke postuurvogel een uitgebreide beschrijving te maken door middel van een boekwerk of aparte beschrijvingen voor elke postuurvogel waarvan de liefhebber kan profiteren. De bond zal binnenkort met een standaard beschrijving komen, wat voor de liefhebbers van belang is daar zij dan weten welke vogels naar de standaard moeten worden gekweekt. Kweekt u postuurkanaries en u is nog geen lid van de spec. club neemt u eens contact op met de secretaris (zie gegevens onder spec. clubs). Dit artikel heeft ook gestaan in het februari-nummer van de spec. club van postuurkanaries, waardoor u een inzicht heeft wat er zoal aan de leden wordt bekend gemaakt.

De
sel

DE SPREEUW

foto: André Bruggem
eervolle vermelding
fotowedstrijd '74
tekst: Meindert de Jong

Het lijkt me overbodig deze vogel bij u te introduceren, maar de afgelopen maanden werd nogal eens melding gemaakt van enorme zwermen, de zogenaamde spreeuwenwolven. In de meeste gevallen zijn dit vreemde vogels, die hun broedgebieden in noordelijker oorden hebben en hier de winter doorbrengen. „Onze” spreeuwen, waarmee ik de binnen onze grenzen broedende spreeuwen bedoel, slapen veelal in paren of solitair, maar de „gasten” houden meer van gezelligheid. Enorme wolven verzamelen zich voor ze zich ter ruste begeven en niet zelden houden ze eerst nog gezamenlijke „vlieg oefeningen” waar men haast niet op uitgekoken raakt. De snelste wendingen en zwenkingen worden uitgevoerd met een gemak, waar wij versteld van staan. En dat alles — waarschijnlijk — zonder één commando. Dan stort plotseling de hele troep zich neer in een rietveld, zodat honderden meters van dit kostbare goedje verloren gaan en zo iets kan ook met takjes van bomen gebeuren. De afgebeelde spreeuw heeft door te ruïen zojuist een nieuw jasje gekregen. Dat vindt plaats in het najaar, maar 's zomers is het pakje vrijwel helemaal zwart. Dat gebeurt echter niet door ruïen, maar de

lichte topjes aan de veren slijten langzaam af en daardoor worden de spreeuwen aanzienlijk donkerder.

Zowel mussen als spreeuwen zijn door de mens op diverse plaatsen op de wereld ingevoerd. De huismus werd in 1850 in de Verenigde Staten ingevoerd, de spreeuw 40 jaar later. In 2 jaar tijd werden resp. 120 en 160 „protters” in New York losgelaten. Omstreeks 1950 hadden ze zich al over het gehele land verspreid en nestelden ze reeds in het westelijkste deel van Noord-Amerika. Men schat dat ze in zo'n 60 jaar minstens tot het miljoenvoudige zijn toegenomen.

Dat trekvogels zich overdag op de zon en 's nachts op de sterren oriënteren is bewezen door de Duitse ornithologen Kramer en Sauer. Hiervoor werden vooral gekooide spreeuwen gebruikt. In de kooien werden spiegels geplaatst om de richting, waarin de zonnestralen in de afgeschermd kooi vielen, te veranderen en prompt pasten de vogels hun richting aan, aan de schijnbare positie van de zon. Uiteraard worden dergelijke proeven genomen als de trekking zich openbaart.

De /

usel

DE LEIGRIJZE ASTRILDE

tekst: Chris Walraven

foto: Horst Müller

Onder de vele soorten prachtvinken, zijn nog wel de nodige te ontdekken, die maar zelden worden ingevoerd en die dientengevolge ook maar bij enkele prachtvinkenkwekers te vinden zijn. Een van die zeldzaam ingevoerde soorten is de leigrijze astrilde (*Euschistospiza cinereovinacea*).

Het is een fijn gekleurd vogeltje, hoewel de kleurplaat bij dit artikel dat niet direct doet vermoeden. De vogel op deze kleurplaat komt er echt niet op zijn voordeligst op uit.

De kop, hals, rug en vleugeltjes zijn leigrijs. Op de vleugels is een fijne donkere golftekening te zien. Het leigrijs van de onderzijde wordt vanaf de borst zwart.

De flanken zijn donkerrood tot roodbruin met wat witte puntjes.

De bovenstaart en de stuit hebben een donkerrode kleur, de staart zelf is zwart. Bij de popjes heeft het zwart een grijze waas en het rood heeft een meer grijzige tint als bij de mannen. De ogen van de man zijn rood en bij de pop roodbruin.

Er zijn 2 rassen die voorkomen in de steppen-gebieden met struiken en in kreupelhout in de hooglanden van Angola, westelijk van het Tanganjikameer tot het Kivoe-gebied, Boeroendi, Roeanda en het Zuidwesten van Oeganda.

Pas in 1963 zijn deze vogels voor het eerst in Europa ingevoerd en in 1965 werd het eerste broedresultaat behaald.

Ze zijn goed in een ruime vlucht of voliëre te houden, wel moet de temperatuur en de luchtvochtigheid vrij hoog zijn.

Als de vogels broedrijp zijn begint de man te baltzen en ze bouwen dan in korte tijd, vaak al binnen 2 dagen, een vrijstaand nest, bij voorkeur in hoog gras of riet.

De nestbouw gebeurt in hoofdzaak door het mannetje. Pas als het nest geheel klaar is legt het popje met tussenpoze van 1 dag de eitjes (meestal 3) die ze zelf uitbroedt, ze wordt slechts af en toe voor korte tijd door het mannetje afgelost.

Na 13 dagen komen de eitjes uit en de jongen worden gevoerd met geweekte gierst, trosgierst, witzaad en negerzaad, verder met kleine insecten, fijn geprakt eigeel, muur en andere verse onkruidzaden.

Als ze 20 dagen oud zijn verlaten de jonge vogels het nest.

Hopenlijk zullen door gunstige kweekresultaten met de weinige vogels die momenteel in handen zijn van enige prachtvinkenkwekers, deze fraaie vogeltjes een grotere verpreiding vinden bij de vele liefhebbers van prachtvinken.

DRINKWATER VOOR

Alvorens nader op het onderwerp drinkwater in te gaan wil ik u attenderen op het feit dat er met betrekking tot dit sterk gespecialiseerde terrein nog maar weinig research is gepleegd. Dit is natuurlijk niet te verwonderen als we bedenken dat de drinkwaterkwaliteit voor de mens zelf nog talrijke vragen oproept, die tot nu toe onbeantwoord zijn gebleven. Het meest problematisch op dit gebied is de aanwezigheid van vele, in de voorkomende concentraties al dan niet giftige, onbekende en bekende stoffen in het water van leidingnet en grondstofreservoir. Als uitgangspunt voor de bereiding van drinkwater in het groot fungeren op dit moment vrijwel uitsluitend oppervlakte- en grondwater. Reeds het woord „Rijnwater” staat borg voor angstvisioenen over drinkwatervergiftiging; het lijkt mij dus overbodig u te vertellen welke van de twee bronnen uit toxicologisch oogpunt het verdachtst is. Na behandeling door de waterleidingbedrijven zijn sommige stoffen volkomen verwijderd, maar van ontelbare andere blijft een uiterst kleine restconcentratie bestaan.

Voor tal van **bekende** verbindingen en elementen zijn, na het nemen van chronische dierproeven, maximale waarden berekend voor het gebruik, respectievelijk aanwezig zijn, in het drinkwater voor **de mens**. We zullen voor de aardigheid eens een voorbeeld nemen en dit omrekenen, voor zover daar gegevens over bekend zijn, tot voor vogels aanvaardbare maatstaven. De Wereldgezondheidsorganisatie geeft als maximale kwikconcentratie 1 microgram, hetgeen een miljoenste gram is, per liter drinkwater op. Deze hoeveelheid kwik wordt dus verondersteld, bij gegeven verbruik gedurende een of enige generaties, geen nadelige verschijnselen te produceren. Bij analyse van leidingwater in Rotterdam vond men op een bepaald moment 0,1 microgram kwik per liter. Dat is toch goed, zult u zeggen, we zullen het eens even omrekenen. Uitgangspunt van voornoemde organisatie was een gemiddeld gewicht van 60 kg van de mens en een gemiddeld verbruik van 2 liter water per etmaal.

Proportioneel tot zijn gewicht van ongeveer 25 gram zou een mus, *Passer domesticus*, u welbekend, per dag 0,83 cc water moeten drinken. Een mus drinkt in het broedseizoen en de zomer echter wel 9 gram water. Het drinkwater blijkt in dit geval dus nog maar net aan de eisen te voldoen, of niet? In de eis van 1 microgram is een veiligheidsfactor van honderd ingebouwd. Er bestaan evenwel duidelijke verschillen in eliminatievermogen, het vermogen om stoffen uit het lichaam te verwijderen, tussen de verschillende hoofdgroepen van het dierenrijk. Zelfs tussen nauw verwante soorten bestaan soms aan-

merkelijke verschillen. In hoeverre dit laatste ook bij vogels opgaat is mij niet bekend.

Biotransformatie, omzetting, van lichaamsvreemde verbindingen, vaak xenobiotica genoemd, is meestal nodig om deze uit het lichaam te verwijderen. Het belangrijkste biotransformatie-centrum is de lever, alwaar vele enzymen de toxinen aangrijpen en omzetten in te verwijderen of onschuldige verbindingen. De Rijn voert per jaar meer dan honderd ton kwik, en andere giftige stoffen zoals arseen, lood, chroom en pesticiden in ontstellend grote hoeveelheden, ons land binnen.

O, ja, en laten we vooral die 70 miljard kubieke meter „zout water” niet vergeten die er jaarlijks bij Lobith ons land binnen stromen. Hier wordt immers een groot deel van het leidingwater uit gewonnen. Zowel bij vogels en zoogdieren als bij vissen blijkt een hogere omgevingstemperatuur het vermogen tot detoxificatie, ontgiftiging, te doen afnemen. Uit dit feit volgt het gevaar van termische verontreiniging, te warm, voor allerhande waterdieren. Dit nog afgezien van de geringe hoeveelheid opgeloste zuurstof in warmer water en de verhoogde groei van giftige blauwieren en bacteriën. Bij de laatste denken we dan vooral aan botulisme, een veel voorkomende doodsoorzaak bij watervogels. De talloze vervuilde stoffen vormen immers een goede voedingsbodem voor schimmels, algen en bacteriën. Er blijft dan te weinig zuurstof in het water over om de waterfauna in leven te houden. Het is al met al duidelijk dat het oppervlaktewater een hele reeks van behandelingen moet ondergaan voordat het bruikbaar is voor menselijke consumptie. Filtratie door de zandlaag van de duinen, het laten uitvlokken van ongewenste bestanddelen met behulp van chemische middelen, filtratie door zeefbocht en koolstof evenals ontharden zijn enkele van de hier te lande toegepaste behandelingsmethoden. Fluor, chloor en jood zijn de enige toegepaste drinkwateradditieven van de halogenen. Het toevoegen van jodide aan het leidingwater vindt niet in ons land plaats. In sommige brood en in het bekende Jozo-zout zit de voor ons noodzakelijke jodide.

Het voorkomt struma, krop, dit is een ziekte van de schildklier. Krop en dwerggroei staan nauw met elkaar in verband. Vogels hebben net als de mens behoefte aan jodium. Ter illustratie: De schildklier van een op uitkomen staand kuiken, *Gallus gallus*, bevat 6,5 microgram jodide. Door het toedienen van zeewier, al dan niet met grit en mineralen vermengd, bestrijden en voorkomen wij mogelijke schildklierdefecten bij onze vogeltjes. Zij die jodium als desinfectans gebruiken moeten uitkijken voor overdosering. Het toevoegen van chloor aan het leidingwater

ONZE VOGELS

Tekst: P. A. M. Timmermans

gebeurt om de daarin aanwezige micro-organismen te doden en hun groei te voorkomen. Tot deze mogelijke drinkwaterbedervers behoren o.a. de tyfus-bacillen en de coli-bacteriën. Voorbeelden van tyfus-epidemieën door ondeugdelijk leidingwater zijn er uit het verleden te over. Zonder dit additief zou de Randstad voorzien worden van levensgevaarlijk drinkwater en chlorering is dus een noodzakelijk kwaad. In Nederland worden over het algemeen de volgende normen gehanteerd: Chloride maximaal 250 mg per liter maar liefst niet meer dan 100 mg per liter. Over op vogels verricht chronisch-toxicologisch onderzoek met betrekking tot chloor heb ik in de mij ter beschikking staande literatuur niets kunnen vinden. In de aquariumwereld is het een bekend feit dat vele vissen gevoelig zijn voor chlooren fluorhoudend water. Chloorgas is gevaarlijker dan het in water aanwezige vrije chloor. Onderstaand treft u nog een berekening aan met betrekking tot de M.A.C.-waarde van chloor in lucht. Deze bedraagt 3 mg per liter. De M.A.C.-waarde is de maximaal toelaatbare concentratie van een stof in lucht die moet garanderen dat de gezondheid hierdoor op den duur niet in gevaar komt. Deze waarde is voor mensen berekend onder de volgende condities:

1. Hierin kan acht uur per dag arbeid worden verricht.
2. De lucht is alleen met deze stof verontreinigd.
3. De persoon is volwassen en gezond.
4. De arbeid vergt geen zware inspanningen.
5. De werkperiode wordt gevolgd door een rustperiode.

Voor onze volgende berekening gaan we uit van een in rusttoestand verkerende mens en duif. Wij happen per minuut 7 liter lucht in; een duif 0,2 liter. De duif ademt dan 33 maal per minuut, wij 16 maal, in en uit. In acht uur ademt de mens dan 10 g chloor in en de duif 0,288 g.

Jitgaande van een gewicht van 60 kg voor de mens en 600 gram voor de duif resulteert dit in een equivalente hoeveelheid chloor van 28,8 g chloor voor de duif. Factoren die verder nog een rol spelen zijn:

1. De sterk toenemende ademhaling bij het vliegen. Dit is een proportioneel grotere toename dan die van de mens t.g.v. hardlopen.
2. Het slijmvliesoppervlak waarmee het chloor in aanraking komt is in verhouding veel en veel groter. Een duif heeft negen luchtzakken.
3. Tijdens het staan worden drie van deze luchtzakken slechts af en toe ververst waardoor het chloor gemakkelijk op de slijmvlieswand kan inwerken.

4. De gevoeligheid voor chloor varieert per soort. Uit deze gegevens blijkt duidelijk dat vogels vatbaarder zijn voor in de lucht aanwezige giftige stoffen dan zoogdieren en dat chloor nu ook weer niet zo onschuldig is. Het chloor verstoort o.a. de darmflora. Fluor – wordt als natriumsilicofluoride aan ons drinkwater toegevoegd om tandbederf, cariës, tegen te gaan. Daar onze vogels geen tanden bezitten, op het eitandje na dan, dat echter geen tand is in de echte betekenis van dit woord, hebben ze ook geen extra fluor nodig om hun gebit schoon te houden. Hoewel fluor in de beenderen van vogels en andere dieren voorkomt bestaat er toch een vrij sterk optimum. Wordt dit optimum overschreden dan geeft dit aanleiding tot tandbederf bij de mens en tot beenverwerking, accumulatie, ophoping, van fluor in beenmerg, en gewrichtsstijfheid bij onze vogels. Het borstbeen verweekt en vervormt waardoor vliegen erg moeilijk wordt. Paarden, koeien, herten, varkens, hazen en konijnen vertonen soms verschijnselen die op een chronische fluorvergiftiging wijzen. Dit komt door de neerslag van fluor, afkomstig van de uitstoot, emissie, van fabrieken, op grasland. Ons leidingwater mag niet meer dan 1,1 mg fluor als fluoride per liter bevatten. Door de grote hardheid van ons rivierwater en de lage, te verwaarlozen, fluorconcentratie in ons grondwater is het mogelijk dat wij fluorloos drinkwater ontvangen.

Het gemiddelde oceaانwater bevat bijna evenveel fluor als het Nederlandse leidingwater dat gefluordeerd is. Bij een concentratie van 2,5 mg fluoride per liter treden er reeds ziekteverschijnselen op bij de mens. Voor zover er proeven met vogels genomen zijn wijzen deze op een duidelijke gevoeligheid voor fluor. Nader onderzoek is op dit terrein zeker noodzakelijk. Het in sommige mineralenmengsels aanwezige fluor is meestentijds zodanig gebonden dat de vogels dit niet in hun lichaam kunnen opnemen. De aan het leidingwater toegevoegde medicamenten, wie lacht daar?, verontreinigen het milieu daarna weer. Dat het fluor de in het water aanwezige fosfaatverontreiniging bindt is natuurlijk geen argument om fluor aan het drinkwater toe te voegen, eerder om eens iets aan die verontreiniging met fosfaten te doen. Ik persoonlijk ben van mening dat oppervlaktewater niet geschikt is als drinkwaterbron voor onze vogels. Dit te meer daar een groot deel van de deskundigen in Nederland dezelfde mening is toegedaan met betrekking tot de geschiktheid voor menselijk gebruik. Een groot gedeelte van de Nederlandse vogelkwekers is dus aangewezen op alternatieve waterbronnen. Enkele van deze mogelijkheden wil ik in een volgend artikel vermelden.

PIETPRAAT OVER: DOMINANT-WIT

tekst: J. Kuiper

De standaard zegt over dominant-wit het volgende: de dominant witte vogel moet steeds rein zuiver wit zijn. In de vleugel zo weinig mogelijk liefst geen enkele gele of oranje aanslag vertonen. Met een lichte schimmelfactor komt deze witte het best tot zijn recht. Een volle intensiefactor zal de vorming van aanslag mede in de hand werken. Door de betrekkelijke eenvoud van deze kleur moet streng de hand worden gehouden aan de eisen uiterst rein en helder wit. Zeer te letten op bontvorming in de bevedering, snavel, benen en nagels, deze moeten licht en eenkleurig zijn.

Voorkomende fouten: aanslag op de schouders; te veel aanslag in vleugelpennen; kleur niet zuiver helder wit (vuil of ivoorfactor); niet rein; bevedering te los (te veel schimmel); bontvorming in bevedering en/of hoorndelen.

Deze gestelde eisen lijken duidelijk genoeg te zijn, in de praktijk op de keurtafel merk je daar maar weinig van, over het algemeen struikelen de aangeboden vogels op de aanslag die ze vertonen en op de helderheid. Er worden toch ook vogels aangedragen die spierwit zijn en geen enkele aanslag vertonen, dan zijn de gestelde eisen zeker niet te zwaar, ofwel, de eisen zijn in de praktijk haalbaar gebleken. Laten we eerst die aanslag eens bij de horens vatten.

Er wordt vereist „zo weinig mogelijk, liefst geen enkele aanslag”, dit is niet voor tweeërlei uitleg vatbaar. Het komt er eigenlijk op neer dat iedere duidelijk waarneembare aanslag te veel is, wanneer de aanslag gezocht moet worden en dat wordt gevonden is dat inderdaad zo weinig mogelijk, de vogel zonder enige aanslag blijft toch beter! Het zal ook u duidelijk zijn dat een witte met aanslag op de schouders en in de pennen uit de prijzenkoets valt vanwege die aanslag. Het infokken van de ivoorfactor om de aanslag te verminderen moet als rampzalig worden beschouwd, immers, de aanslag wordt wel minder maar de gehele vogel gaat doorslaan, is dan lang niet wit meer maar vertoont een vuilwitte kleur. In de verfwinkel heet dat geloof ik gebroken wit. Helder wit is een vogel wanneer u hem of haar in de sneeuw niet kunt zien zitten. Hoe kan dat nu worden bereikt door de kweker. Door consequent wit maal wit te paren wordt na verloop van tijd de aanslag tot het minimum gereduceerd en worden de vogels steeds witter! De kwekers die jaar in jaar uit witten zonder aanslag en in het bezit van de vereiste helderheid op de TT brengen kweken al jarenlang wit maal wit. Praat tegen deze mensen niet over de ivoorfactor als u nog langer wilt leven, het klinkt voor hen als een vloek. De lectuur op kanariegebied vermeldt dat wit x wit een slechte paring is vanwege de lethale werking van de dominantwitfactor, ik wil daar echter vandaag wel een vraagteken bij zetten. Het is zeer wel mogelijk dat op het tijdstip van het publiceren van deze lectuur de bedoelde lethalfactor zich inderdaad zo manifesteerde, dan is echter mijns inziens deze onaangename werking dusdanig afgezwakt, misschien zelfs

verloren gegaan, dat ik u zonder aan de juistheid te twifelen kan adviseren om voor de kweek van dominantwit wit x wit te paren. Het bewijs daarvoor is geleverd door de kwekers die dit al jarenlang hebben toegepast met goede resultaten. Kunt u zich nog herinneren dat 'n lid in „Onze Vogels” melding maakte van het feit dat bij hem uit deze paring uitsluitend witten werden verkregen en geen enkele gele meer na het jarenlang toepassen van de paring wit x wit? Ik hoor u roepen „als dat zou kunnen!”, probeer het eens! Reinheid is evenzeer een strenge eis, daar kan gelukkig de inzender zelf een hele hoop aan doen. Volop badwater, een bloemenspuit, een puntzakje magnesiumpoeder en groene zeep doen in dat opzicht wonderen! Er zijn fokkers die hun vogels wassen met een sopje van groene zeep met goed resultaat, anderen doen wat magnesiumpoeder in het badwater ook met goed resultaat, weer anderen hanteren veelvuldig de bloemenspuit. Het blijft eigenlijk om het even wat u in dit opzicht doet, als u de schone vogel in een niet schoongemaakte tentoonstellingskooi zet is alle moeite vergeefs geweest, als u de kooi wel schoonmaakt en uitsopt en het front wordt vergeten zit u toch in het pak! Fronten willen wel eens vettig zijn, schoonmaken met TRI of wasbenzine!

Let wel, ook bij de paring van wit x wit moet u oppassen niet voortdurend schimmelvogels aan elkaar te paren, de bevedering wordt dan te lang er gaat pluizen. Intensieve of bijna intensieve vogels zijn ook in deze kweek onontbeerlijk. Tenslotte, het verstrekken van roodstimulantia aan witten is zonde van het geld en tegelijkertijd vragen om puntenverlies. Wat u er mee kunt winnen is een mooie duidelijke oranjerode aanslag. Keurmeesters die dat mooi vinden hebben we in onze bond niet. In de volgende pietpraat zal ik met u de phao behandelen. TOT DAN!

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten in huizen, hokken, kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

*ER S'CHIJNEN NOG
VOGELS TE ZIJN DIE GEEN*

VETTE KORREL

*ALS VOER KRIJGEN.
DOE DAAR IETS AAN.*

*VOOR ALLE SPREEUW-
EN LIJSTER ACHTIGEN,
MERELS, BEO'S, ETC.*

PRIJS F. 2,95 PER KG

** UW HANDELAAR HEEFT HET.*

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

OOK UW ADRES . . .

voor div. autom.; vlak- en motorbroedmachines van 50-1000 eieren. Zonder keerinrichting kap.; 80 fazanteëieren reeds voor f 120,- met keerinrichting 50-80 eieren f 330,-, 100-160 eieren f 450,-, f 550,- met motor. Onze mach. zijn voor alle soorten eieren goed.

Een motorbroedmachine voor 120 kriel- of fazante-eieren f 400,-, voor 200-320 eieren f 1100,-, 300-450 eieren f 1300,-, desgewenst met petroleum. Alle onderdelen voor event. zelfbouw, div. kuikenverwarmingen, Elstein infrarood donkerstralers, div. schakelklokken met of zonder schemerlicht, volière- en drinkwaterverwarming, elektr. snavelbranders, leewikapparaten. Folders met afbeelding en prijzen gratis.

A. M. Kokke, Postbus 29, Groesbeek, Tel. 08891-1632

DUIZENDEN SIER-, ZANG- EN VOLIÈREVOGELS

Bladvogels, schamaliesters, buulbuuls, spreeuwen, gaaien, duifjes, kwartels, kardinalen, kleurvinken, senegalvogels en andere kleine tropen, w.o. diverse zeldzame astrilden.

Zaterdags tot 17 uur, andere dagen volgens afspraak, niet op zondag.

Verzending rembours.

DE VOGELSPECIALIST, IMPORT - EXPORT
Panweg 66 - Zeist - Tel. 03404 - 18276

Inkoop en verkoop van alle soorten vogels

Schrijf een kaartje met opgave van soort, aantal en prijs naar:

Fa. WINKELER
POSTBUS 78, STADSKANAAL

SUCCESS -M- f 310.- àf Woerden

De bekende vlakbroeder van degelijk hout en koper genageld. Ideaal voor de kwartel- en krielenfokker, ook als bouwtekening! Alle onderdelen los verk. evenals schouwlampen, Elstein stralers. Vraagt de gratis Kleurenfolder O.

BROEDMACHINEFABRIEK SUCCESS
v. Helvoortlaan 31, Woerden, Telefoon 03480-2667

KLOKVOGELS 1

De klokvogels (Eng. bellbirds; D. Glockenvögel; Fr. orapongas) vormen het geslacht *Procnias* uit de groep van de cotinga's (Cotingidae). Deze familie omvat de mooiste, de meest opvallende en ook wel de eigenaardigste Midden- en Zuidamerikaanse vogelsoorten.

De grootte van de cotinga's varieert van 8 cm (de kleine calyptura, *Calyptura cristata*) tot 48 cm (de parasolvogels, *Cephalopterus*-soorten). Sommige cotingasoorten hebben een metaalachtige groene of purperen kleur (o.a. de Pompadour cotinga, *Xipholena punicea*), terwijl andere soorten overwegend helgroen, oranje-rood, sneeuwwit of dieprood gekleurd zijn (o.a. de witte cotinga, *Carpodectes hopkei*). Andere soorten (o.a. de piha's, *Lipangus*-soorten en de becards, *Pachyramphus*-soorten) zijn weer erg onopvallend gekleurd. Sommige cotinga's zijn „versierd” met een kuif of met afhappende huiduitwassen (o.a. bepaalde klokvogels), terwijl weer andere soorten zelfs een gedeeltelijk kale kop hebben (de kaalnekvruchtenkraai, *Gymnoderus foetidus*). Bovendien brengen b.v. de klokvogels en de piha's verbazende geluiden voort.

De cotinga's vormen echt zowat een verzameling van niet verder te klassificeren neotropische vogelsoorten. Tegenwoordig wordt weer druk gewerkt aan de „cotinga-systematiek”, o.a. door de bekende Engelse ornitoloog D. W. Snow.

De naam „cotinga” werd door de oorspronkelijke Zuidamerikaanse bevolking alleen aan de witte klokvogel gegeven; maar later werd dit begrip gebruikt voor alle soorten uit deze bizarre familie.

Onder de klokvogels komen slechts vier soorten voor die nauw met elkaar verwant zijn: de reeds

vermelde witte klokvogel (Eng. white bellbird; *Procnias alba*), de Middenamerikaanse of bruine klokvogel (Eng. three-wattled bellbird; *Procnias tricarunculata*), de naaktkeelklokvogel (Eng. bare-throated bellbird; *Procnias nudicollis*) en de baardklokvogel (Eng. bearded bellbird; *Procnias averano*).

Klokvogels zijn stevig gebouwde vogels, met een lengte van ongeveer 25 tot 28 cm.

De naam „klokvogel” (ook: Eng. bellbird en D. Glockenvogel) is afgeleid van het meest kenmerkende aan deze cotinga: een korte heldere roep, ongeveer als een korte slag op een heldere klok.

De witte klokvogel is inderdaad volledig wit. Het enige „versiersel” is een lange donkerkleurige, wormvormige huiduitwas, die op de snavelbasis vastzit en naast de snavel neerhangt.

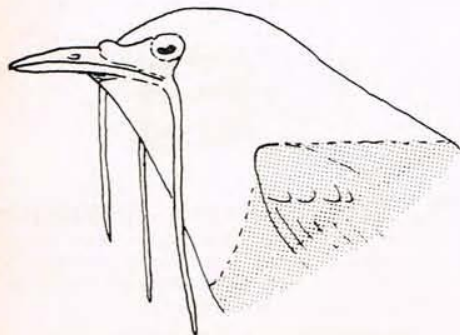
De Middenamerikaanse klokvogel is overwegend bruin gekleurd, maar de kop, de borst en de bovenrug zijn wit. Aan elke mondhoek en aan de basis van de bovensnavel zit telkens een donkerkleurige, wormvormige huiduitwas.

De naaktkeelklokvogel is eveneens volledig wit, maar de keel en de oogstreek zijn bijna volledig kaal, of enkele zwarte borstelvormige haren na. Die naakte huid heeft een blauwgroene kleur.

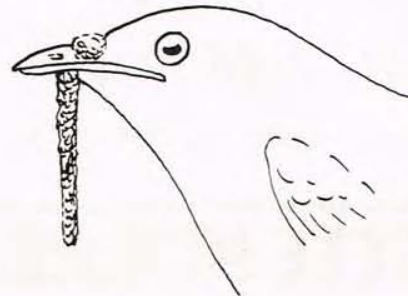
De baardklokvogel is overwegend zilvergrijs gekleurd. Maar de kop is rosbruin, en de vleugels zijn zwart. De kale keel is versierd met zwarte draadvormige huiduitwassen.

Binnen het geslacht *Procnias* blijken respectievelijk de witte en de Middenamerikaanse, en de naaktkeel en de baardklokvogels onderling nauwer met elkaar verwant te zijn, dan beide groepjes met elkaar.

Bij de vier soorten zijn de poppen ongeveer gelijk

A

B

 PROCNIAS ALBA

 PROCNIAS TRICARUNCULATA

 PROCNIAS NUDICOLLIS

 PROCNIAS AVERANO

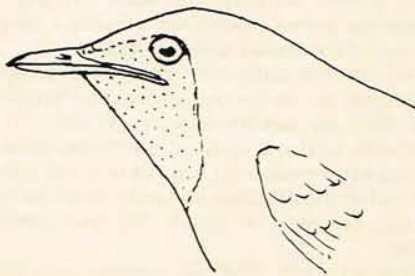
gekleurd. Ze zijn iets kleiner en hun gewicht bedraagt gemiddeld slechts 70% van het lichaamsgewicht van de mannetjes. De bovenzijde is olijfgroen, terwijl de borststreek eveneens olijfgroen is, maar met een blekere streepjesteekening. De verdere onderzijde is geelwit met olijfgroene streepjes. De popjes van de naaktkeel- en de baardklokvogels hebben bovendien een donkerder kop, terwijl de popjes van de witte en de Middenamerikaanse klokvogels een grijze keel hebben.

Een opvallend kenmerk van de klokvogels is de brede, stompe snavel, die wijd opengaat. Deze aanpassing aan de voedingswijze laat toe om grote bessen en vruchten door te slikken.

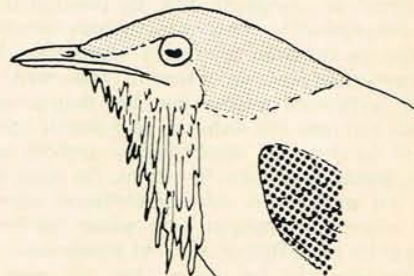
Klokvogels komen enkel voor in het noordelijke en oostelijke gedeelte van Zuid-Amerika en in het onderste gedeelte van Midden-Amerika: de witte klokvogel in Zuidoost-Venezuela, Frans en Brits Guyana,

Suriname en Noord-Brazilië; de Middenamerikaanse klokvogel vanaf West-Panama tot in Nicaragua; de baardklokvogel in Zuid-Colombia, Noordoost-Venezuela, het zuidwesten van Frans en Brits Guyana en Suriname, en Noordoost-Brazilië; en de naaktkeelklokvogel in Zuidoost-Brazilië, Paraguay en Noordoost-Argentinië.

Tegenwoordig neemt men trouwens aan dat de oorspronkelijke basispopulatie onder invloed van natuurlijke gebeurtenissen (o.a. door zeer lange periodes van droogte in Noordoost-Brazilië), uiteengevallen en daarna geëvolueerd is tot de huidige vier soorten. Klokvogels houden zich bij voorkeur op in hoge boomtoppen van het dichte oerwoud. Ze komen slechts voor in de onverstoorde tropische begroeiing van heuvelachtige of zelfs bergachtige streken. Ze vermijden zorgvuldig ontgonnen gebieden, waar de oorspronkelijke bebouwing verdwenen is.

D

C

HET LIED VAN DE HARZER- ZANGKANARIE

tekst: M. van Woezik

De waterrol

Aangezien de waterrol in het keursysteem voor harzervogels een belangrijker plaats inneemt dan in het systeem voor waterslagers, meen ik er goed aan te doen deze toer hier nog eens nader te bespreken. De waterslager is een slagvogel, die door zijn slaand karakter de waterrol meestal omvormt tot rollende waterslag. De harzerkanarie is een rolvogel, wiens rollend karakter de waterrol perfect kan doen rollen. Bij de harzervogel is de waterrol dan ook steeds een ononderbroken toer met een samengesteld karakter. Horen wij in het harzerlied een toer met veel water, waarbij de toongrepen enigszins los van elkaar, dus onderbroken, worden gezongen, dan zal men niet te doen hebben met de waterrol, maar met de waterkloekrol. Deze toer moet niet als waterrol, maar als kloeken worden gewaardeerd. Het bovenstaande dient u goed in u op te nemen, omdat ik heb ervaren, dat de waterkloekrol vaak ten onrechte als waterrol wordt aangemerkt. Bij de bespreking van de kloeken komen wij hier nader op terug.

De waterrol moet derhalve worden gezien als een ruivere roltoer, die door kenners al vaak is aangeduid als de parel in het harzerlied. Dat de waterrol een echte parel kan zijn, bewijst het feit, dat hij, evenals de hoofdtoeren (knorren en holrollen) tot 9 punten kan worden gewaardeerd. De waterrol is een moeilijk te omschrijven toer. Met een beetje fantasie kan men in de waterrol allerlei medeklinkers horen, terwijl de grondtoon door de vele buigingen, die het watergeluid vormen, verschillende toonhoogten in één en dezelfde toongreep weergeven. Voor het onderkennen van de waterrol moet men zich allereerst vertrouwd maken met het begrip water. Het beste kan men het water in de waterrol nabootsen door buisjes van verschillende grootte onder water te steken en daarin te blazen. Op deze wijze kunnen wij waterrollen van verschillende aard en toon te voorschijn brengen. Hoe wijder het buisje, hoe dieper de toon. Brengt men het buisje meer naar de oppervlakte van het water, dan zal men een zekere vervlakking van de toon waarnemen. Indien men het buisje bijna aan de oppervlakte van het water houdt, zal een spattende geluid ontstaan, met een bijna toonloze grondtoon. Met deze oefening kan

men de waterrol perfect leren kennen en naar waarde beoordelen. Evenals bij de holrol zijn de goede grondtonen van de waterrol de o, oe en u. Minder goede en zelfs slechte grondtonen zijn de a, e en eu. Als medeklinker hoort men in de waterrol: w, g, d, l, r en b. Vanzelfsprekend zijn het ook hier weer de medeklinkers, die grote invloed uitoefenen op het klankgehalte van de toer. Harde medeklinkers zijn vaak oorzaak dat de grondtoon bijna niet meer hoorbaar is, waardoor een ruw en vlak geluid ontstaat.

Waterrollen met de grondtoon a, e en eu zijn steeds vlak en bijna toonloos. Ook spattende waterrollen zijn onmuzikale toonstukken. Deze vlakke en spattende waterrollen zijn een gevaar voor de stam en kunnen als „slechte watertoeren” zelfs worden gestraft. Voor een **goede** waterrol mogen wij eisen, dat de medeklinkers zacht zijn, de grondtoon vol en week in zijn buigingen, waarbij de waterklank goed overheerst. De toer moet een goede lengte hebben. Voor een zeer goede waterrol wordt een grondtoon vereist op o of oe, volle klank, veel water, zachte medeklinkers, goede lengte en enige variatie in de toonhoogte. Een **zeer goede** waterrol wordt met beslist gesloten snavel gezongen. Waterrollen die met geopende snavel gezongen worden, kunnen hoogstens als **voldoende** worden aangemerkt.

Voor voldoende waterrol geve men 1 tot 3 punten, goede waterrol 4 tot 6 punten en zeer goede waterrol 7 tot 9 punten.

Als wij bovenstaande omschrijving van de waterrol lezen, zou men wel eens geneigd kunnen zijn om te zeggen: „Die parel wil ik in het lied van mijn vogels kweken”.

Alvorens u hiertoe mocht besluiten, lijkt het mij nuttig een keerzijde van deze parel te laten zien, ten einde te voorkomen dat uw mooie stam, juist door de waterrol ten gronde gaat.

Er zijn maar weinig kwekers die in staat zijn waterrollen te cultiveren, zonder dat schade wordt veroorzaakt aan de andere toeren van het lied. Vogels die waterrollen zingen zijn altijd geneigd dat water ook aan de andere toeren van het lied over te brengen. In sommige diepe toeren kan dat waardeverhogend werken (denken wij aan de koelerende holrol) maar in de andere toeren, vooral die in de middel- en hogere toonligging, kan dat water een funeste uitwerking hebben. Denken wij hierbij aan verwaterde klingeltoeren. Ook de knorren kunnen door het water los en waterig worden en daardoor hun grote waarde verliezen. Het water kan zich ook aan de overige toeren mededelen, waardoor de goede vorm van deze toeren verloren gaat.

Zo zien wij, dat het cultiveren van waterrollen alleen is verantwoord als de kweker een goede kenner is, die elke afwijking van de waterrol en ook van de andere toeren terstond opmerkt en maatregelen tot voorkoming van verwatering van het lied kan nemen. Perfecte waterrollen kunnen dan ook alleen met succes worden gekweekt in vogels met een diepe en volle zang.

Bij lichtere stammen loopt het kweken van waterrollen bijna altijd uit op een fiasco.

De uitdrukking „koelerende waterrol” kan alleen van toepassing zijn op de waterrol met een zeer diepe grondtoon.

usel

het complete voer in kweek~rui~en rustperiode

Jonge vogels hebben het hard nodig.
Voor 'n vlotte groei, voor 'n volledige uitgroei.
Voor 'n goed verenpak, voor een blijvend goede konditie...
voor sterke vogels.

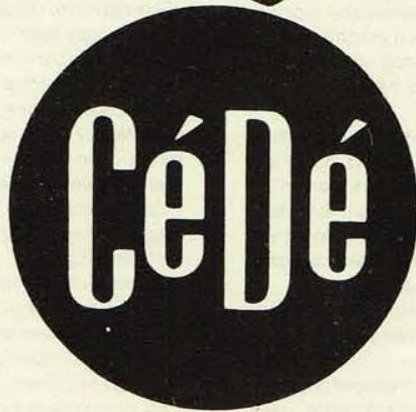
Cédé is een tot in alle voedingselementen
uitgebalanceerd eivoer. En... compleet.
Dus niets aan toevoegen. En... van konstante hoogwaardige
kwaliteit. Daar staat kontinu laboratoriumonderzoek
door Dawes (St. Nicolaas-België) en onze
voortdurende controle borg voor.

**eivoer voor kanaries, exoten, wildzang,
kleine en grote parkieten**

samengesteld uit
1e soort grondstoffen
zéér licht verteerbaar
verpakkingen: 500 en 1000 gram

kan zo uit het pak
gevoerd worden
wel eerst met een paar
druppels water rul maken

vogelvoerders

Cédé Vogelvoerders b.v., Tilburg Langestraat 104, Telefoon 013 - 423156

17

KLEUR- KANARIE

door H. J. Veerkamp

De Mozaïekfactor

Tot een van de meest moeilijk te fokken kleurslagen kunnen we de mozaïek rekenen. Het vereist een goede kennis van zaken om een topvogel te kweken. Voorwaar geen gemakkelijke opgave. Daarbij komt, dat alleen de poppen geschikt zijn als t.t.vogel. Tot op heden is het nog niet gelukt om een mozaïekman te fokken met het patroon van een goede mozaïekpop.

We hebben het bij deze kleur te maken met een dimorfistische vorm. Dimorfie wil zeggen, dat er een verschil is in de verschijningsvorm. De mannelijke en de vrouwelijke vogel tonen een duidelijk verschil in hun verenkleed. Dit is niet altijd een kleurverschil, er kan ook verschil zijn in kleurtekening of de dracht van de veren, lengte van de veren etc.

Bij de mozaïekkanarie hebben we niet zozeer een kleurverschil, doch de verdeling van de kleurvelden is verschillend.

Uitgaande van een goede blank-mozaïekpop moeten we deze zien, als een praktisch witte vogel, waarop een kleurtekening is aangebracht. Deze kleurtekening kan bestaan uit gele tot orangerode vetstofkleur toe. Als de ideale mozaïek wordt gezien, de vogel die op de witte veervelden scherp gemarkeerd de volgende punten laat zien. Op de kop

ter hoogte van de ogen smalle oogteugels die boven de snavel niet samen mogen vloeien. Op de keel aan weerszijden een gekleurd vlekje in ronde of streepvorm. Op de borst een zacht doorschijnende vlek, deze moet als het ware verzonken liggen in de witte veerpartijen. De schouderdekveren en het stuitkussen eveneens gekleurd. Een diepe orangerode kleur zal meer spreken als bijv. een zwakke oranjekleur. Zulk een kleurtekening zal men nooit bij een man aan kunnen treffen.

Wel is bij de mozaïekfactorige man duidelijk kenbaar het bezit van de mozaïekfactor. In tegenstelling tot de zalmvogel die een gelijkmatige schimmelverdeling bezit, althans moet bezitten, heeft de mozaïekfactorige man regionaal witte veerpartijen. Naarmate de aanwezige sterkte van de mozaïekfactor zullen deze witpartijen variëren van omvang. Een zogenaamde dubbel mozaïekfactorige schimmelman heeft een bijna witte rug en broek, om de hals een witte kraag en witte halve maanvormige wangvlekken. Door leden van de Mozaïekclub (een studieclub van mozaïekwekers) wordt zo'n man een — witrugzalm — genoemd. De mozaïektekening of kenmerken kunnen bij elke kanarie aanwezig zijn. Alleen bij de gepigmenteerde mozaïeken

hebben de witpartijen een zilvereffect. Vooral in de brons en agaatmozaïek treffen we toppers aan welke overdekt zijn met een zilverachtige waas.

We kunnen ons voorstellen dat het mozaïekpatroon niet het werk is van een factor. Meerdere factoren zullen hun aandeel leveren in de verschijningsvorm.

Factoren waarvan we niet precies de draagwijdte van kennen. Het ligt niet in het bestek van deze serie om dieper op deze materie in te gaan.

Wij zullen het dus houden op de vererving van het mozaïekkenmerk, hetwelk — **geslachtsgebonden** — vererft. We weten dus dat het kenmerk mozaïek zetelt op het — **x chromosoom** —. Het is vrij eenvoudig om de paringen waarbij de mozaïekfiguur is betrokken uit te werken. De symboliek voor de mozaïekfactor is m^+ / m . Een pop kan dus zijn m^+ niet-mozaïek of m mozaïek.

De mannen m^+ / m^+ zijn niet-mozaïekfactorig, m^+ / m enkelmozaïekfactorig of m/m dubbelmozaïekfactorig. Over het algemeen wordt aangenomen, beter gezegd werd aangenomen, dat op het **y** chromosoom zich geen factoren bevinden. Doordat we van het onbekende geen weet hebben, alleen maar vermoedens wordt, bij uitzondering, bij het **y** chromosoom van de mozaïekpop een — streepje — geplaatst. Dit wil aanduiden het grote onbekende. Denkt u maar eens aan het verschil tussen man en pop.

De mogelijke kruisingen, vijf in getal, volgen in onderstaand schema.

Niet-mozaïekfactorige man x mozaïekpop.
 $\frac{(x) m^+}{(x) m^+} \times \frac{(x) m}{(y) -}$ geeft 50% $\frac{(x) m^+}{(x) m}$ enkelmozaïekfactorig, 50% $\frac{(x) m^+}{(y) -}$ niet-mozaïek

Enkelmozaïekfactorige man x mozaïekpop.
 1. $\frac{(x) m^+}{(x) m} \times 3. \frac{(x) m}{(y) -} = 1. \frac{(x) m^+}{(x) m}$ enkelmozaïekfactorig, 2. $\frac{(x) m}{(y) -}$ dubbelmozaïekfactorig
 4. $\frac{(x) m^+}{(y) -}$ niet-mozaïek, 3. $\frac{(x) m}{(y) -}$ mozaïek.

Enkelmozaïekfactorige man x niet-mozaïekpop.
 1. $\frac{(x) m^+}{(x) m} \times 3. \frac{(x) m^+}{(x) m} = 1. \frac{(x) m^+}{(x) m}$ niet-mozaïekfac. 2. $\frac{(x) m}{(x) m^+}$ enkelmozaïekfactorig
 4. $\frac{(x) m^+}{(y) -}$ niet-mozaïek, 3. $\frac{(x) m}{(x) m^+}$ factorig
 2. $\frac{(x) m^+}{(x) m}$ niet-mozaïek, 4. $\frac{(x) m}{(y) -}$ mozaïek.

Dubbelmozaïekfactorige man x mozaïekpop.
 $\frac{(x) m}{(x) m} \times \frac{(x) m}{(y) -} = 50\% \frac{(x) m}{(x) m}$ dubbelmozaïekfactorig, 50% $\frac{(x) m}{(y) -}$ mozaïek

Dubbelmozaïekfactorige man x niet-mozaïekpop.
 $\frac{(x) m}{(x) m} \times \frac{(x) m^+}{(y) -} = 50\% \frac{(x) m^+}{(x) m}$ enkelmozaïekfactorig, 50% $\frac{(x) m}{(y) -}$ mozaïek.

De werking van de mozaïekfactor kan in haar verschijningsvorm worden belet, door de intensiefactor en de witfactor (dom. en rec. witfactor).

Paren we bijv. een dubbelmozaïekfactorige man aan een intensieve pop, dan zullen alleen de vogels die niet de intensiefactor bezitten de mozaïekkenmerken laten zien. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat de intensieve exemplaren niet de mozaïekfactor bezitten. De intensieve bevedering verhindert het naar buiten uittreden van het mozaïekpatroon.

Doch echter niet geheel, de intensieve mannen en poppen die de mozaïekfactor bezitten laten veelal licht-schimmel (getopt) in het rugdek zien. Rondom de cloaca is een witte vlek en op de wangen is het bezit van schimmel aanwezig.

Het spreekt voor zich zelf dat een witte vogel geen mozaïektekening laat zien. De dominant of recessief witfactor belet immers het optreden van vetstofkleur.

CENTRAAL MAGAZIJN PRIJSLIJST

NEDERLANDSE BOND VAN
VOGELLIEFHEBBERS

Ingaande 1 april 1975
Alle voorgaande prijslijsten
zijn vervallen.

KEURLIJSTEN

(zowel voor stammen als enkelingen te gebruiken)
Blok van 50 vel à f 1,50

Kleurkanaries (wit)
Grasparkieten (groen)
Zebravinken (blauw)
Japanse Meeuwen (rose)
Tropen e.d. (geel)
Border — Norwich
Yorkshire — Norwich kuif en kuifbroed
Gloster — Scotch fancy
Fife fancy — Cresteds
NH Frisé — ZH Frisé
Parijse Frisé — Belgische bult
Lizard

Blok van 200 vel à f 4,—

Harzers
Waterslagers

INSCHRIJFFORMULIEREN TT

inkl. vraagprogramma 25 stuks à f 1,50

INSCHRIJFREGISTERS

Blok van 30 vel à f 2,—

AFHAALKAARTEN per 100 f 5,—

KLASSEKAARTJES per 100 f 3,—

KAARTJES BEHALDE PRIJZEN

Serie van 4x 25 stuks f 3,—
(kampioen, 1e, 2e en 3e prijs)

RAAMBILJETTEN onbedrukt à f 0,50

KONVOKATIEKAARTEN per 100 f 5,—

KWEEKKAARTEN per 25 f 5,—

VERF blauwgroen voor binnenzijde kleurkooien
per kg. f 12,50 Franko thuis

BONDSINSIGNES

Normale uitvoering à f 2,50

Met 25 jaar (verzilverd) à f 5,—

Met 40 jaar (verguld) à f 7,50

ENVELOPPEN (aan bondsbureau) per 50 f 1,50

KALENDERS à f 4,— bij 10 of meer à f 3,—

PRENTBRÉIFKAARTEN

Serie A Europese vogels 30 stuks f 8,—

Serie B Tropische vogels 30 stuks f 8,—

Serie C Diverse soorten 30 stuks f 8,—

Genoemde series plus 10 extra kaarten f 20,—

STANDAARDEISEN

Kleurkanaries f 6,50

Postuurkanaries

Grasparkieten f 15,—

Neophema's f 6,—

Agaporniden f 7,50

Japanse Meeuwen f 17,50

Zebravinken f 4,—

Duiven en kwartels f 5,—

Het totaalbedrag van uw bestelling dient bij vooruitbetaling te worden gestort op giro 1148324, N.B.v.V. te Bergen op Zoom.

De bestelling dient op de betaalkaart te worden vermeld, evenals uw naam, adres en woonplaats en het kodenummer van uw afdeling.

KORTE BERICHTEN

Ringenbestelling

Op de wikkel om het juli- en augustusnummer zult u een bestelformuliertje voor de ringen 1976 aantreffen.

Ledenstand

Het gaat niet slecht met de ledenstand alhoewel... er zijn nog talloze vogelliefhebbers die niet eens weten dat uw vereniging bestaat; die nog nooit van een N.B.v.V. hebben gehoord. Wat missen die mensen veel. Neem alleen dit blad maar, want wees eens eerlijk, je kunt „Onze Vogels" niet missen, geen maand.

We hebben nu 40.839 leden, dat kunnen er veel meer worden. Per 1 april zijn er ook weer 2 nieuwe afdelingen bijgekomen, te weten Den Haag 6 in district Zuid Holland en Ammerzoden in district Gelderland. Van harte welkom mensen en erg veel succes. Opgeheven is de afdeling Stampersgat. In de plaatsen waar een C & A vestiging is hebben verschillende afdelingen de kans aangegrepen om in samenwerking met dat bedrijf een goede reclame voor de liefhebberij in het algemeen en de vereniging(en) in het bijzonder te maken. Onderstaande foto toont u zo'n activiteit

bij C & A in Rotterdam-Zuid. Overigens zijn er meer plaatselijke gelegenheden om op een goede wijze naar buiten te treden. Indien dit ook in uw woonplaats zou voordoen dan helpt het bondsbureau u gaarne aan reclamemateriaal.

Speciaalclub Japanse Meeuwen

Op 7 juni a.s. zal in het gebouw „De Opbouw" Velperweg 13 te Arnhem, een oprichtingsvergadering worden gehouden. Elke speciaalkweker van Japanse Meeuwen is daar van harte welkom. Wij wensen de initiatiefnemers van harte succes.

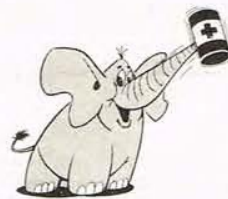
Van de keurmeesters

De heer J. K. Brinkman (kleur) kan voor het komende seizoen geen keuringen meer aannemen. Onderstaande keurmeesters zijn thans telefonisch bereikbaar en wij verzoeken de afdelingssecretarissen de navolgende nummers op te nemen in de keurmeesterslijst.

Kleur: J. Schmitz, Geleen 04494-48178; **Zang:** Mevr Kersten-Jansen, Bussum 02159-18773; **Tropen etc** A. B. J. Braam, Hoens broek, 045-217858; Beekmans, Gemert, 04923 2952 en Th. v. d. Heuve Dinther, 04139-1332.

Rode Kruis

Vergeet u het niet?

INZAMELINGSCAMPAGNE
eind mei - begin juni

Overleden

W. Kouwenberg, Rotterdam; P. v. d. Hurk, Heescl M. S. v. d. Lende, Wolvega; P. van Rijswijk, Duize H. van Dungen, Bostel; F. Kasteleijns, Haper D. Harmsen, Vorden; A. Dolman, Zaltbommel; I Bruggeman, Noordwijk; A. van Abeelen, Tilburg D. Schippers, Nieuwpoort.
Dat zij rusten in vrede.

WAAROM?

Het zal velen van u bekend zijn dat het roodborstje als het tegen het raam tikt, niet vraagt om binnengelaten te worden. Het toont met dat getik alleen zijn agressiviteit tegen zijn eigen spiegelbeeld.

Er zijn meer van die gevallen bekend. Scholeksters en mussen die tegen wioldoppen van geparkeerde wagens pikken, witte kwikstaarten en staartmezen die hetzelfde tegen ruiten doen. Wel wat wonderlijk dat er in dit verband steeds over het roodborstje wordt gesproken en nooit of zelden over andere soorten.

Waarschijnlijk spreekt deze vogel meer tot de verbeelding omdat het mannetje en het popje in de wintertijd zelfs niets van elkaar willen weten en elkaar zodanig vervolgen dat er wel een het slachtoffer van wordt. Misschien door het kinderliedje uit vroeger jaren is er een niet volledige indruk geves-

tigd en kunnen we door de opmerkzaamheid van vele vogelvrienden hierin verandering brengen. Naast onze aandacht voor voeding en kweekresultaten is er in het gedrag van de vogels nog zo veel meer dat ons verbaast en waard is om aandacht aan te schenken.

Zo is het ook interessant om te zien wat er aan het broeden voorafgaat, zoals het lied, de balts, het prachtkleed, het ritueel voeren, de nestplaats en het nest, de kleur van de eieren, etc.

Mogelijk allemaal onderwerpen om wat dieper op in te gaan. Als de wetenschapsmensen met vissen, vogels en viervoeters kunnen praten, waarom zouden wij dan niet daarover kunnen spreken en schrijven? Misschien zijn er onder onze lezers toch wel mensen die ons wat meer over bijvoorbeeld de gedragsleer kunnen vertellen.

HEEFT U ONZE KWEEKKAARTEN AL?

Onmisbaar bij een doelgerichte kweek. - Slechts f. 5,00 voor 25 stuks.

EVEN ONMISBAAR ZIJN DE STANDAARDEISEN

Jap. Meeuwen	f 17,50	Agaporniden	f 7,50
Grasparkieten	f 15,00	Zebravinken	f 4,00
Neophema's	f 6,00	Kleurkanaries	f 6,50
		Duiven en kwartels	f 5,00

De standaardseisen zijn losbladig en u kunt deze opbergen in een normale standaard ringband welke echter niet wordt bijgeleverd.

**Bestellingen UITSLUITEND op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom.
Met duidelijke vermelding van hetgeen u wenst.**

KNEUEN- KWEKERS WIJ VRAGEN UW MEDE- WERKING!

De speciaalclub Europese Vogels en hun Hybriden heeft de goede gewoonte elk jaar een bepaalde Europese vogelsoort tot „vogel van het jaar” uit te roepen. Uiteraard gebeurt er dan méér met die ene Europese vogelsoort dan hem alleen het predikaat „vogel van het jaar” mee te geven!

In het jaar waarin die bepaalde Europese vogel „vogel van het jaar” is proberen we onze inmiddels bijna 400 leden aan te sporen zich met bijzondere zorgen toe te leggen op de kweek van die vogelsoort.

Dat dit lukt en dat onze leden met deze activiteit bijzonder ingenomen zijn blijkt uit de gunstige reacties die we elk jaar weer mogen ontvangen.

De leden van onze speciaalclub hebben we reeds kunnen voorzien van 4 speciale uitgaven van ons clubblad die volledig gewijd werden aan de putter (in 1971), de goudvink (1972), de sijs (1973) en de groenling (1974).

In 1975 is de kneu „vogel van het jaar” en ook dit jaar weer willen wij aan het eind van dit kweekseizoen een uitgebreid clubblad samenstellen over het kneu-tje. Daarin zal dan zeer duidelijk uiteengezet worden hoe de kneu het beste kan worden gevoerd, welke huisvesting de beste is en hoe men ze kan KWEKEN.

Zo'n speciale uitgave van ons clubblad „Europese Kultuur Vogel” wordt samengesteld aan de hand van de gegevens die wij elk jaar weer van een groot aantal van onze leden mogen ontvangen.

Nu is het ons echter bekend, dat de kneu een

bijzonder populaire vogel is die ook veel gehouden en gekweekt wordt door niet-leden van onze speciaalclub. Deze vogelliefhebbers kunnen met de kneu bijzondere ervaringen opgedaan hebben en ook van hen zouden wij graag de gegevens ontvangen ten einde ons speciale „kneuen-clubblad” zo volledig mogelijk te doen zijn.

Van onze leden vragen wij in september 1975, door middel van uitvoerige vragenlijsten, de gegevens op over de voeding, zang, kweek, hybridenkweek, enz., enz. Bent u ook kneukenwerker, of kweekt u hybriden met de kneu, en wilt u meewerken aan onze manier van gegevens verzamelen, dan verzoeken wij u vriendelijk een briefkaart of brief (met duidelijke vermelding van uw naam en adres) te zenden aan:

Huub Vervest

Peppelgaarde 41

Etten-Leur

Aan het eind van kweekseizoen '75 zullen wij u een uitgebreide lijst met vragen over de kneu toezenden. Nadat u deze vragenlijst ingevuld hebt en teruggezonden zullen wij uw gegevens verwerken in ons speciale „kneuen-clubblad”.

Als tegenprestatie zullen wij een samenvatting van de belangrijkste verzamelde gegevens beschikbaar stellen ten behoeve van de redactie-leden van „onze vogels” die, indien zij deze informatie geschikt achten, deze kunnen publiceren in „onze vogels” zodat ook u de vruchten kunt plukken van ons onderzoek.

GEDRAGSLEER OF ETHOLOGIE

(Dialecten in de communicatie)

Er zijn tussen mens en dier veel dingen die overeenkomst vertonen. Een ervan is de communicatie. En of wij nu spreken en vogels fluiten, dit is ook al geen bewijs van intelligentie, want er zijn pygmeëen in Afrika die naast hun taal ook het fluiten als communicatiemiddel gebruiken.

Maar ook de beschaafde mensen fluiten naar elkaar, en al naar gelang de omstandigheden en de personen heeft het fluiten een andere betekenis. Maar ook is er een verschil in het fluiten in de verschillende landen.

In ieder land zijn weer verscheidene dialecten, maar ook daarin staan wij niet alleen, want de gewone vinken doen dit ook. Het Westduitse Vogelkundig Instituut in Radolfzell aan het Meer van Konstanz heeft n.l. ontdekt dat vinken uit het Rijnland heel anders zingen dan vinken uit Beieren. Vogels leren de signalen van hun soortgenoten in hun geboortestreek. Deze kreten verschillen van streek tot streek en van woud tot woud. Door middel van geluidsbanden is men erachter gekomen dat sommige dialecten niet door soortgenoten uit een ander gebied worden verstaan.

Maar deze ontdekkingen zijn heus niet zo opzienbarend, want de Belgische vogelliefhebbers, die specialisten zijn in het vinkenlied, weten al jarenlang dat de ene vink vinkenfrans en de ander vinkenvlaams tjipt. Maar zogoed als dit bekend is in België, is het ook in Limburg, bijv. in Nieuwenhagen bekend, want daar zitten onze vinkenhouders.

Maar zijn deze berichten, die ik uit „De Telegraaf” en het „Algemeen Dagblad” haalde, niet een aansporing voor alle liefhebbers van Europese wildzang om hun vogels nog beter te observeren, zodat wij met ons allen een ruime scala van gedragingen, gezangen, lokroepen enz. kunnen publiceren, waar zelfs vogelkundigen, ornithologen, psychologen en alle vogelliefhebbers en vogelbeschermers van kunnen leren?

Dit zou, volgens mij, de beste en grootste propaganda van vogelminnend en -kwekend Nederland zijn.

A. van Beek

DIVERSEN

- Wie verlost ons van een groot nest rode bosmieren met mieren-eieren. Tel. of schriftelijk advies aan: P. Nijsen, Eikenlaan 1, Velden. Tel. 04702-1887.
- De meimaand is de tijd waarin veel Europese vogels tot voortplanting overgaan. Zorgt u er voor dat uw Europese vogels en hun eventuele jongen niets te kort komen? Spec. club Europese Vogels en hun Hybriden wenst u veel sukses.
- Vogelmarkten over Betuwe.
- Iedere 1e zaterdag van de maand van 13.30 tot 16.00 uur. Elst „Het Centrum” tel. 08819-1698 3 mei en 4 okt. Gendt „Het witte Paard” tel. 08812-1265 7 juni en 1 nov. Bommel „De Gouden Appel” tel. 08811-1447 6 sept. en 6 dec.

KLEINE ADVERTENTIES

Te koop en te koop gevraagd Australische prachtvinken, handtamme papegaaien, beo's, lorie's etc. Voor exclusieve vogels naar Barend Cruiff, Achterdijk 46, Purmerend. Ook 's-avonds en zondags na tel. afspraak 02990-24776.

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen, Derde druk. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 45,- per postwissel of giro aan Dr. H. D. Groen, Jachtlaan 9, Haren, Gr. Giro 833045.

SCHAKELKLOKKEN EN VERWARMING. Vrijblijvend toezending documentatie: NATURA - HAARLEM, Postbus 1548, Haarlem. Telefoon 023 - 375888, óók 's avonds.

'DE VOGELWERELD'

Maandblad van de Algemene Ornithologische Bond van België (A.O.B.). Aanbevolen en noodzakelijk voor iedere vogelliefhebber-kweker. Samen met de Franstalige uitg. 'Le Monde des Oiseaux' gelezen en verspreid over de ganse wereld. Abonnement: 300 B.F. op P.R.K. 000-0863541-47 'De Vogelwereld-Brussel' of 20 Gld. op Giro 11.58.34 van 'De Vogelwereld-1190 Brussel'. Gratis proefnummer op aanvraag aan het A.O.B.-Bureau, Felix Waefelaerstraat 26. B-1190 Brussel.

NIEUWE SCHAKELKLOKKEN met schemerlicht f 98,50. **'ELSTEIN INFRAROOD DONKERSTRALERS**, de beste elektrische verwarming van 60-1200 watt. **AUTOM. 'VOMO' MOTORBROEDMACHINES** met keerinrichting v.a. f 475,50. Wij leveren alles voor vogel en kip.

Handelsonderneming J. v. Werkhoven, Den Haag. Groenezijde 53, Telefoon 070 - 667355, ook 's avonds. Vraag gratis fotobladen.

Liefhebbers noteer ons adres wij kopen heel het jaar door zolang wij bestellingen van buitenland krijgen, alle soorten parkieten, witte valken, pennanten, roodrug en gewoon peruchen. SAFARIA, Antwerpsestraat 140, 2710 Hoboken België. Tel. 031/27/56/77 031/40.13.20.

GEBOGEN VOORFRONTEN Kan. f 2,35, Tropen f 2,60, Park. f 2,35, Valkp. f 4,00, Korting 10-20%. C. P. Quartel, Richtersweg 15, Ugchelen (Apeld.).

TANAGERS (vol. 2) door E. Nørgaard-Olesen is zopas verschenen! Dit prachtig geïllustreerde volume van het unieke Engelstalige werk over tangara's wordt U toegezonden na overmaken van f 36,- aan J. Ingels, Galgenberglaan 9, B-9120 Destelbergen (giro België 000-1073845-55). Ook Tanagers (vol. 1) is nog verkrijgbaar (eveneens f 36,-).

Studente 18 jaar zoekt voor het aanstaande schooljaar, aanvang eind augustus een kamer in Delft of omgeving b.v. Rijswijk. Is er wellicht een vogelfamilie die haar kan helpen? Neeltje van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom, Tel. 01640-34663.

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

1-1 Bandvinken
1-1 Zilverbekje
1-1 Napoleontje
1-1 Goudmussen
1-1 Ekstertje
SAMEN Fl. 25,-

Steeds duizenden tropische vogels
en parkieten voorradig.

1-1 Chindwergkwartels
1-1 Zilverdwergkwartels
SAMEN Fl. 20,-

Verzending onder rem-
bours verp. Fl. 1,50
Vracht rek. koper.

Vraag uitgebreide prijslijst.

*s-Maandags de gehele dag gesloten. - *s-Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.
1e Pinksterdag gesloten. - 2e Pinksterdag geopend.

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige -
gepatenteerde - buislamp met
het volledige zonnenspectrum,
incl. het heilzame ultra-violet.

HARTEVELD HOOS
& HEIJERMANS B.V.

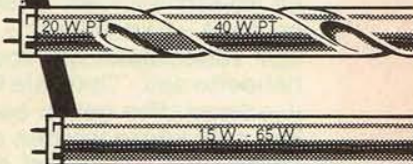
Mathenesserlaan 299
Tel. 010-77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard
armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde
uitvoering met grotere
lichtopbrengst bij
gelijkblijvend stroomverbruik.

ARS

DIERENSPECIAALZAAK

Wij hebben steeds zeer mooie
vogels, zowel in onze binnen- als
buitenvolières voor u in voorraad.
Ruime keus in exclusieve soorten.
Verse miereneieren en meelwormen
steeds voorradig.

In- en verkoop van vogels

LEPELSTRAAT 32 - GROENLO - TEL. 05440-1704

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!

Verkoop ook gedurende het weekeinde!

nieuw!

Basisopfokvoer voor de "doe-het-zelver"

Witte Molen brengt een geheel nieuw opfokvoer voor kanaries, parkieten, en tropische vogels. Basisopfokvoer wordt volgens een geheel nieuw procedé - Expanderen - samengesteld. Daardoor worden eiwitten zeer licht verteerbaar, wat vooral belangrijk is voor jonge vogels, bij hen is de behoefte aan - Optimale Groeistoffen - het grootst. Geëxpandeerde voedingstoffen geven een maximaal benuttingseffect. Basisopfokvoer kan naar keuze worden aangevuld met gepelde haver, negerzaad, gekiemd zaad, gekookt ei, geraspte appel of wortel, fijngehakte groenten enz. Door onze voedingsdeskundige is het gehalte en de verhoudingen van - Vitaminen en Sporenelementen - nauwkeurig bepaald.

Analyse:

Ruw Eiwit min. 13,2% - Verteerbaar Eiwit min. 12,8% - Vet min. 8% - Zetmeel en suiker min. 49% - Vocht max. 12% - Ruw celstof max. 1,75% - Minerale stof max. 6%.

Toegevoegd per kg.:

Vitamine A. 16.000 IE, D3. 2000 IE, E. 6 mgr., K3 2 mgr., B1.1, 3 mgr., B2. 6.5 mgr., B.6. 1.3 mgr., Nicotinezuur 40 mgr., Panthoteenzuur 10 mgr., Vit. B 12 0,025 mgr., Folinezuur 0,6 mgr., Choline Chloride 450 mgr., D.L.Methionine 650 mgr., IJzer 26 mgr., Mangaan 90 mgr., Koper 13 mgr., Zink 39 mgr., Jodium 1,35 mgr., Kobalt 4 mgr.

**witte
molen**

basisopfokvoer

verkrijgbaar in voordeelverpakkingen
van 2 kg f. 6,15 en 3½ kg f. 10,20
bij uw dierenspecialzaak!